

સ્તવનાદિ સંગ્રહ

[સ્નાત્રપૂજા યુક્ત]

--: સંપાદક :--

ભુરાભાઈ કુલચંદ શાહ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
[ગુજરાતી કોંપીરાઉટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૦૧૧ કિંમત

ગ્રંથનામ ૨૮૫૭૦૬ અંગ્રેજી

વર્ગિક ૭૩૬:૪૬૭

॥ વંદે શ્રી વીરમાનંદમ્ ॥

શાહ ચીમનલાલ જેઠાલાલનાં માતૃશ્રી બાઈ જીતી તરફથી

==લેટ==

સ્તવનાદિ સંગ્રહ

[સ્નાત્રપૂજા યુક્ત]

સંપાદક

સંગીત પ્રેમી, શાહ ભુરાભાઈ કુલચંદ.

પ્રકાશક

શાહ ચીમનલાલ જેઠાલાલ.

શાહપુર કુવાવાળી પોળ, અમદાવાદ.

વિક્રમાર્ક ૧૯૯૭

પ્રત ૨૨૫૦

આવૃત્તિ ૧ લી

—: મૂલ્ય સદુપયોગ :-

૨:૪૬૦
 ગાંધી વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 મ. રામી કોમ્પોઝિટ-સંગ્રહ
 ૨૩ ૦૧.૧

ધન્યવાદ !

ધર્મનિરૂપી, શાહ ચીમનલાલ જેઠાલાલ.

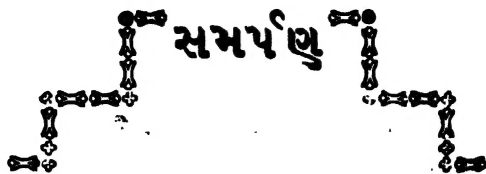
આ પુસ્તક ભેટ તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આપની
 અમૂલ્ય પ્રેરણા અને ઉત્સાહભરી ધાર્મિક લાગણી સાથે
 આપે કરેલી લક્ષ્મીના સદ્ વ્યયને જ આભારી છે.

લી.

સંગ્રાહક.

श्रीमान् कुलचन्द जीमचन्द, भा. वलाह.

પરમ પૂજ્ય પિતાશ્રી શાહ કુલચંદ ખીમચંદ—

આપના પિતા અને મારા પૂજ્ય પિતામહ શ્રીયુત ખીમચંદલાઇમાં વિશાળ જ્ઞાન અને ઉત્તમ ધાર્મિક સંસ્કારો હતા. પોતાના વિચાર દોહન રૂપ “શ્રી જૈન તત્ત્વ સંગ્રહ” “જૈન માર્ગદિપીકા” વગેરે અતિ ઉપયોગી પુસ્તકો રચી જૈન બંધુઓની આગળ જૈન તરીકેની પોતાની ફરજ અદા કરી છે.

તેઓશ્રીના પુનિત પગલે ચાલી આપે પણ ધાર્મિક સંસ્કારો પ્રાપ્ત કરેલા છે. અને કંઈ પણ સક્રિય નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવા માટે પ્રતિષ્ઠા, શાન્તિસ્નાત્ર, અને જ્યોતિષ શાસ્ત્રાદિનો અભ્યાસ કરી હિંદના અનેક સ્થળોમાં ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરાવી, જીવનની સફલતા રૂપ ફરજ બજાવી રહ્યા છે.

આપે મને ચત્કિચીત્ ધાર્મિક સંસ્કાર સાથે અદ્યાપિ પર્યંત પ્રતિષ્ઠાદિ ક્રિયાઓનું જ્ઞાન આપી, મારામાં ધર્મભાવનાનાં જે બીજ રોખ્યાં છે તે માટે હું આપનો અત્યંત ઋણી છું.

આવા આપના અનેકશઃ ઉપકારથી આકર્ષિત આ લઘુ પુસ્તક આપને સર્વિનય અર્પણ કરી અત્યાનંદ અનુભવું છું.

લી૦ આશાંકિત

ભુરાલાઇ

પ્રસ્તાવના

ધર્મના પસાયથી મનુષ્ય આ ભવ અને પરભવનું ભલું કરી શકે છે. આત્મ કલ્યાણની દૃષ્ટિએ વિચારીએ તો ભક્તિ-રસ પ્રધાન સંગીત ચોત્રીશ અતિશય અને આઠ પ્રાતિહાર્ય-લક્ષ્મીથી અલંકૃત તીર્થંકર પદવી મેળવી આપે છે. જ્યુઓ-સ્વર્ણમયી લંકાપતિ રાવણે અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર શ્રી જિનેશ્વર દેવ આગળ ભક્તિના ઉત્કર્ષથી તીર્થંકર નામગોત્ર ઉપાર્જન કર્યું. આ પણ એક ભક્તિરસ પ્રધાન સંગીતનો જ પ્રભાવ છે.

ભક્તિરસપ્રધાન સંગીત આધ્યાત્મિક ભાવો પેદા કરવાનું અમૂલ્ય સાધન છે. તે માટે આપણા પૂર્વાચાર્યોએ શાસ્ત્રોમાં પ્રથમથીજ સંગીત કલાને સ્થાન આપેલ છે. આપણા સાહિત્યમંડળ-પૂજ્યો, સ્તવનો, સજ્જાઓ કે પદો એના પ્રત્યક્ષ ઉદાહરણો છે. સંગીત-આધિ-વ્યાધિ, ભૂલાવી સ્વપરને આનંદ આપનાર તથા આરોગ્યને સારી અસર કરનાર વસ્તુ છે. ગાયક સુંદર રીતે અને ભાવપૂર્વક સ્તવનાદિ ગાતો હોય ત્યારે ગમે તેવા આત્માને પણ ઉચ્ચ શ્રેણીએ પહોંચાડે છે.

તે કારણથી જ આપણા પૂર્વ મહાપુરૂષોમાં સંગીતનું જૂઠું જ જ્ઞાન હતું.

સંગીત કલા એક મહાન વિદ્યા છે. તેમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન ધરાવનાર ઘણા ઓછા થયા છે.

પ્રાચીન સંગીત અને આધુનિક સંગીત પરત્વે મારા વિચારો દર્શાવું છું.

પ્રાચીન તથા અર્વાચીન સંગીત—

પ્રાચીન સંગીત પદ્ધતિ સંગીન અને સાચી હતી. સંગીનતાથી જ સર્વ કાર્ય સંગીન-વ્યવસ્થિત બને છે. પ્રાચીન ધર્મચુસ્ત મહાજ્ઞાની કવિજનોએ શાસ્ત્રીય પ્રાચ્ય લાવવાહી સંગીત પદ્ધતિમાં શાન્તરસ-કરૂણારસ-વૈરાગ્યરસ-ભક્તિરસ આદિ પ્રશસ્ત રસોની અનેકવિધ પુષ્ટિ કરેલી છે. પૂર્વ મહર્ષિઓનાં તે પદ્યો-સંગીત દરેક પ્રશસ્ત રસનું પોષણ આપવા પુરતાં જ છે એટલુંજ નહિ પરંતુ હજારો સુખોદ-કિરણોદ્ધારા લવ્યજનોના હૃદય કમળમાં અનેરો પ્રકાશ પાડવામાં સહસ્ર કિરણ સૂર્ય સમાન છે. અહો ! તે પ્રાચ્ય પદ્યો કયાં ? અને ખદ્યોત તુલ્ય અર્વાચીન આ પદ્યો કયાં ? ખરેખર આકાશ જમીન જેટલું મહદ્ અંતર છે, છતાં પ....ણ....

આધુનિક સંગીતનું પ્રયોજન—

કાળ પરિવર્તનશીલ હોવાથી વર્તમાનકાળમાં-નાટક,

સીનેમા, બોલતી ફિલ્મો, રેડીયો, આમોફોનની રેકર્ડો વગેરે દ્વારા અવનવા રાગમયથી સંગીત અનેક રીતે પ્રસિદ્ધિ પામ્યું છે અને તે યુવક યુવતિ તેમજ બાળસમૂહને પોતાની તરફ વધુ આકર્ષી રહ્યું છે.

આ આધુનિક નાટક, સીનેમા, બોલતી ફિલ્મો, તથા રેકર્ડો વિગેરે દ્વારા પ્રચારમાં આવતું સંગીત આય: શૃંગારરૂપ હોય છે. અને તેથી કરી પરિણામે વિશેષ પ્રકારે વિષય કથાચના પથે વિચરી જીવનને લક્ષ્મી-ભૂત કરી મૂકે છે આત્મા નિમિત્તવાસી એટલે કે મળતાં (માની લીધેલા) અનુકુળ આલંબનોમાં ઢળી જતો હોવાથી આવા સંગીતના ગાયકો તથા શ્રોતાઓ તે તરફ પ્રગતિ કરે એ સ્વાભાવિક છે. માટે તેઓ આવા શૃંગાર પ્રધાન ગાયનોની ધૂનમાં પોતાના જીવનને વેડપી ન નાખે, તેનાથી અચવા અને આત્મ કલ્યાણના અર્થે આમાં નૂતન રાગના ગાયનોનું અવલંબન લેવામાં આવ્યું છે વળી સાથોસાથ ભક્તિતરસ, વૈરાગ્યરસ વિગેરે પ્રશસ્ત રસોના પોષણ દ્વારા નૂતન રાગના ગાયનોનો પ્રેમી વર્ગ તે નૂતન રાગથી પરમાત્માના ગુણોનો પ્રેમી બને. એવા આશયથી આ “સ્તવનાદિ સંગ્રહ”માં નૂતન રાગનાં સ્તવનાદિનો સમુચ્ચય કરવામાં આવ્યો છે.

અમારા તરફથી નૂતન સ્તવનોનાં હેન્ડબીલ કેટલાંક છપાવેલાં

તે બધા સ્તવનોના સંગ્રહની બુક છપાવવા માટે ઘણા ભાઈઓની સતત માગણી હોવાથી પ્રાચીન તથા અર્વાચીન સ્તવનો પદો સંબંધી, અને સ્નાત્રપૂજા, શાન્તિકળશાદિનો સંગ્રહ કરી જનતા પ્રભુ ભક્તિમાં વધુ લાભ લે, એ દૃષ્ટિએ આ બુક છપાવી છે.

શરૂઆતમાં મેં સંગીતનો અભ્યાસ ગામ કડીના જુના અને અનુભવી ભોજક હેમચંદ લાલચંદ પાસે કર્યો હતો તેમણે ઘણા પ્રેમથી નિખાલસ મનથી મહેનત કરી સંગીતનો અભ્યાસ કરાવ્યો છે તે બદલ તેમનો ઉપકાર માનું છું. ત્યારબાદ શાસ્ત્રીય સંગીતનું ઉચ્ચ પ્રકારનું જ્ઞાન ધરાવનાર જાણીતા સંગીતરત્ન ગંધર્વ ગોરધનદાસે કેટલોક અભ્યાસ કરાવી, તેમણે પદ્ધતિસર સંગીતનો પરિચય વધારવામાં જે સહાય કરી છે. તે માટે તેમનો પણ આ સ્થાને આભાર માનવો ઘટે છે.

આ બુકમાં જે જે મહાશયોએ પોતાની કૃતિઓ આપી છે તેમજ સહાનુભુતિ દર્શાવી છે તે સર્વેનો ભૂરિભૂરિ આભાર માનું છું.

પ્રાન્તે આ “સ્તવનાદિ સંગ્રહ” દ્વારા ભવ્ય જીવે ભક્તિ ભાવથી તરણ તારણ શ્રી જિનેશ્વર દેવના ગુણગાન ગાઈ, ભક્તિ પ્રધાન મનુષ્ય જન્મ જીવી, સ્વકીય કર્મપંકથી નિર્મળ બની, યાવત્ અખંડ સુકિત સુખના ભાજન બનો.

એવા શુભ આશયપૂર્વક અનાલોગ વિદ્વસિત સખલનાઓ તથા પ્રેસદોષને અંગે રહી ગયેલ અશુદ્ધિઓ, ભૂલો તેમજ ત્રુટીઓ માટે ‘મિથ્યાદુષ્કૃત’ દર્ઠ સુઝ વાંચક વર્ગ સુધારી વાંચવા કૃપા કરશે. એજ અભ્યર્થના.

લી૦

વિક્રમાર્ક ૧૯૯૭
વૈશાખ વદિ ૧૦

ભુરાભાઈ કુલચંદ શાહ
શાહપુર, મંગળપારેખનો ખાંચો,
રેવાદસની પોળ, અમદાવાદ.

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ	વિષય.
૨	સ્નાત્ર પૂજા (વીર વિજયજી કૃત)
૧૧	શાન્તિ જિન કળશ.
૧૬	અષ્ટ પ્રકારી પૂજના દુહા
૨૦	લૂણુ ઉતારણુ
૨૧	જય જય આરતી (આરતી)
૨૨	દીવોરે દીવો (મંગળીક દીવો)
૨૨	ગાયો ગાયોરે (કળશ)
૨૪	પાર્શ્વનાથ પ્રભુનુ ચૈત્યવંદન
૨૫	મહાવીર સ્વામિનું „
„	આદિનાથ પ્રભુનુ „
„	શાન્તિનાથ પ્રભુનુ „
૨૬	સામાન્ય જિનનું „
„	સિદ્ધાચલજીનું „
„	સીમંધર સ્વામિનું „
૨૭	પારદશ્વપરમાતમમંગળાચરણુ
„	પારસનાથ આધાર
૨૮	વંદન પ્રભુ મહાવીર નિશદ્દિન
„	પ્રભુ નિર્મલ દર્શન કીજીયે
૨૯	શુભ ધડી નીચત બાજે મંદિર
„	ન જને કિંગત બાવિ
૩૦	અય તીર્થ ચલાનેવાલે
૩૧	આજ તો કરોને મહેરબાની
„	મીઠી લાગે છે અને જિનની

પૃષ્ઠ	વિષય
૩૨	નાવ કિનારે લગાવ સાંવરિયા
„	જમ મુસાદિર જીંદગી થોરી
૩૩	„ „ નોટશન
૩૪	માતા ત્રિશાલકે ધરકે પારણેમે
„	તન મંદિરના દેવ હમારા
૩૫	આતમ કેરી પ્રિતલ્લડી થધ
૩૬	છું રૂપનો રાગી પ્રભુ
„	દર્શન સિદ્ધાચલ તણાં
૩૭	પ્રાણી ઉતરવા ભવ પાર
૩૮	દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી મૂર્તિ
„	પરણ્યા વિના સ્વામિ ન જાઓ
૩૯	સંપૂર્ણ જગતમાં એકતું મહાવીર
૪૦	તુમરી શરણમે આયોરી
„	જિનરાજ નામ તેરા.
૪૧	તનથી મનથી ધનથી ચિતથી
„	શ્રી ચિતલ જિન ઝાલો હાથ
૪૨	પ્રભુકો ગાયા અણુમોલરે
૪૩	મનવા જિનવર ગુણુ ગાના
„	ગોડી પાર્શ્વનાથ કે.
૪૪	તપ કરીયે સમતા રાખી ધટમાં
„	તપસ્યા કરતાં હો ડંકા જોર.
૪૫	મુરતિ જિનંદ તારી
૪૬	વીર પ્રભુની જન્મ વ્યતિ.

„ નૈયા દૂખીરે સંસાર
 ૪૭ મારા તુમ દર્શનના કોઈ
 „ આતોલાખેણી આંગી કહેવાય
 ૪૮ લગાદે લગાદે કિનારે કિનારે
 ૪૯ તાત તુમે છો તારણહાર
 „ ભમી ભમીને ભવ સાગરમાં
 ૫૦ અનળ મૂરતી મહાવીર કેરી
 „ કુંવારી રાણુલ છોડી જાય
 ૫૧ શીતળ છે ને તારક પશુ છે
 „ ચક્ષો વીર પૂજન તનમન ધનથી
 ૫૨ અબ હબ અમર ભયે ન મરે એ
 ૫૩ ભણુ પદ હું શ્રી જિનવરકા
 „ પ્રભુ ખીન મોરી કોન ખબર લે
 ૫૪ સિમરૂં નામ સિરિ ભગવાન
 „ નિવૃત્તિ નગરી દિખાય દીયોરે
 ૫૫ ક્યારે મને મળશે મહારો સંત.
 „ જગો ચેતન પ્યારે...જગો
 „ આવો આવો હે વીર સ્વામિ
 ૫૬ મહાવીર દર્શન કરો લાભ
 ૫૭ તારોજ ફિરતે આયે
 „ શાન્તિ સુરત તંમારી જોતાં
 ૫૮ જ્યાં જણાંદ કો ધ્યાના
 „ પ્રભુ ભજલે મેરા દિલ રાજ
 ૫૯ દરિસન પ્રાણુ જીવન મોહિ દીને

૫૯ કંચન વરણી નાહ રે.
 ૬૦ કયું કર ભક્તિ કરું પ્રભુ તેરી ?
 „ સરણુ તિહારે ગહી છે.
 ૬૧ દેખો માધ અનળ રૂપ જનજીવ
 „ વિમલગિરિ કયું ન ભયે હમમોર
 ૬૨ સોયા જાંદગી સારી...સોયા.
 „ વહાલુ વહાલું મહાવીર તાઈ ધ્યાન
 ૬૩ માનો શ્રી નેમ મારા માનો.
 ૬૪ તારો તારો હો પાર્શ્વ જિણુંદ
 ૬૫ ગિરિઆરે શુશુ તુમ તણુ
 „ પગ ધુધર બાંધ કર નાયું
 ૬૬ પ્રભુકે બચન મત બોલ,
 „ નવ પદકા ધરો ધ્યાન
 ૬૭ જરા જોને જીવલડા તું તદ્રા તજ
 „ જો જિનકી પૂજ કર જાવે
 „ જિનંદ પદ કયું બિસરો રે.
 ૬૮ વીર વીરકા કરો ગોન
 ૬૯ પ્રીતિ પાર્શ્વ પ્રભુજીસે ધાર,
 ૭૦ શુભ મારગ દિખલાદે
 ૭૧ મહાવીર મુરત બસી મોરે મનમે!
 „ નાવરીયા મોરા કોન ઉતારે.
 „ એસી કરો બક્ષીસ પ્રભુ મોહો
 ૭૨ જ્યોતિ અનળ છે જિનવર
 „ એ...એ નેમી જિનંદ મુજ.

૭૩ જપીલે જપીલે દિલારે દિલારે
 ૭૪ સત્ય શીઘ્ર દયા ધર્મ કે,
 ૭૫ મુસાફર રેન રહી અખ થોરી
 „ નિરંજનનાથ મોહે કેસે મિલેજે?
 „ મનમોહન મૂરતીવાલે
 ૭૬ આટલો સદેશો મારા પ્રભુજને
 „ કેસે મીલોગે પ્રભુ તુમ કેસે
 ૭૭ પારસ મૂર્તી પ્યારી પ્યારી
 ૭૮ આદિ નિષ્કુંદજીકો વદે વિશુધ
 ૭૯ ત્રિશક્તિ દે જોડ ખીલાવે છે
 ૮૦ પ્રભુ તો સમ અવર ન કોઇ
 „ વદે મહાવીરમ્
 ૮૧ પીલો પીલો જીવવાને નેમિનાથ
 ૮૨ તો બિન ચોર ન જાંચુજિનંદરાય
 „ જિન તેરે ચરન સરન પ્રહુ
 ૮૩ શ્રી શંખેશ્વર સ્વામિ મુજરા.
 „ પ્રભુ આદિનાથ સુખ કરતા
 ૮૪ નહવણુની પૂજારે નિર્મળ.
 ૮૫ નહવણુ કરો જિનઅંદ.
 „ શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગેવાન
 ૮૬ મેરે શિખર નહવરાવે હો સુરપતિ
 ૮૭ તન મન મન સુખ સંપત કરની
 ૮૮ મિલ દેવ દેવી પરિવાર
 ૮૯ આપ સ્વભાવમરે અવધૂ સદા.

૯૦ બોલોરે શલિભદ્ર દો વરીયાં
 ૯૧ સગુ તારે કોણુ સાંચુ રે,
 „ કહાં કરે મંદિર કહાં કરે હમરા
 ૯૨ કરમ તારી કળા ન્યારી
 ૯૩ જગતના ખેત્ર છે ખોટા
 ૯૪ ખોયા માનવ ભવ ખટપટમે
 ૯૫ ધુંમત કયોં મદમે ભમરા
 „ પ્રભુ પ્રભુ મન ઝપના
 ૯૬ ચેતન જ્ઞાનકી દ્રષ્ટિ નિહાલો
 „ અવધૂ સો જોગી ગુર મેરી
 ૯૭ અવધૂ એસો જ્ઞાન વિચારી
 ૯૮ વામાનંદન જગદાવંદન
 ૯૯ શ્રી જિનરાજને પોંખવાએ
 ૧૦૦ ગુણની ગુંથી રે કુલમાળા
 „ પ્રભુને દારે ચલોરે ચલો
 ૧૦૧ સમતાએ મીઠડી શીખડી.
 ૧૦૨ ભાવિકો શાસનના ચાલો
 ૧૦૩ વીરના મંદીરીએ આવો
 ૧૦૪ માત પિતા જહેન ભાઈ
 „ “નાથ મુજ નાવડી”
 ૧૦૫ દિલમે જે જિનવરકા
 ૧૦૬ જિનરાજની બંધાઈ (બંધાઈ)
 „ હિસવ રંગ વધામણા
 „ શાન્તિજિન આરતિ
 ચારો મંજળચાર (મંજળદીવા)

પંભળ કેસરી શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી શિષ્ય
તપોનિધિ મુનિશ્રી વિવેકવિજયજી શિષ્યરત્ન
આચાર્યશ્રી વિજયકિમંગસૂરીજી સંશોધિત:-

અપૂર્વ ગ્રંથ !

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર-(શ્રીનેમિચંદ્રાચાર્ય કૃત) કિં. ૪-૦-૦
રૂપિમંડલવૃત્તિ (પદ્મમંડનગણીકૃત ટીકાવાળી) કિં. ૪-૪-૦
મુદંસણા ચરિયં (યાને સમલિયા વિહારે) કિં. ૧-૮-૦
સાધુ સાધ્વી આવશ્યકક્રિયાનાં સૂત્રો કિં. ૦-૩-૦
કથાચતુષ્ટયી કિં. ૦-૪-૦
x શ્રી સંક્ષેપ સમરાદિત્ય ચરિતમ્ (બેટ)
x ચંદ્રપ્રભ ચરિતમ્ (બેટ)

મળો યા લખો:-

ભારતરઠારાલાલ નાનચંદ
પાંજરા પોળ, કોટન ચાલ,
અમદાવાદ.

પ્રકાશક

શાહ ફુલચંદ ખીમચંદ
મુ. વલ્લાદ A. P. Ry.
(જીલ્લા અમદાવાદ)

x આ પુસ્તકો હાલ સીલીકમાં નથી.

શ્રી સ્નાત્રપૂજા અને વિધિ.

સ્નાત્ર-વિધિ.

૧. પ્રથમ ત્રણ ગઢને બદલે સુંદર ત્રણ બાજેઠ મૂકી તે ઉપર સિંહાસન મૂકવું.

૨. પછી નીચેના બાજેઠ ઉપર વચમાં કેસરનો સાથીયો કરી ઉપર ચોખા પુરીને શ્રીકૃષ્ણ મૂકવું.

૩. પછી તેજ બાજેઠ ઉપર કેશરના સાથીયા આગળ બીજા ચાર સાથીયા કરી તે ઉપર ચાર કળશ પંચામૃત ભરી દરેક કળશને નાડાછડી બાંધીને મૂકવા.

૪. સિંહાસનના મધ્ય ભાગમાં કેશરનો સાથીયો કરી ચોખા પુરી રૂપાનાણું મૂકી ત્રણ નવકાર ગણી તેના ઉપર ધાતુના પ્રતિમાજી પધરાવવા.

૫. વળી પ્રતિમાજીની આગળ બીજો સાથીયો કરી તેના ઉપર સિદ્ધચક્રજી પધરાવવા.

૬. પ્રતિમાજીની જમણી બાજુએ પ્રતિમાજીની નાસીકા સુધી ઉંચો ઘીનો દીવો મૂકવો.

૭. પછી સ્નાત્રીયાઓએ હાથે નાડાછડી બાંધી હાથમાં પંચામૃત ભરેલો કળશ લઈ ત્રણ નવકાર ગણી પ્રભુજીને તેમજ સિદ્ધચક્રજીને પખાળ કરવો.

૮. પછી વાળાકુંચી કરી પાણીનો પખાળ કરી ત્રણ અંગલુહણા કરી કેસર વડે પૂજા કરવી.

૯. પછી હાથ ધુપી પોતાના જમણા હાથની હથેળીમાં કેસરનો ચાંદલો કરવો.

૧૦. પછી કુસુમાંજલીનો થાળ લઈ સ્નાત્રીયાઓએ ઉભા રહેવું.

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્નાત્ર પૂજા

(પ્રથમ કળશ લઈ ઉભા રહેવું.)

॥ કાવ્યં દ્રુતવિલંબિત વૃત્તમ્ ॥

સરસ શાન્તિ સુધારસ સાગરં, શુચિતરં ગુણુરત્ન
મહાગરં ॥ ભવિકપંકજ બોધ દિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ
નિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥

(અહીં પખાલ કરવો.)

॥ દોહા ॥

કુસુમાલરણ્ય ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક ॥
મન્નનપીઠે થાપીને, કરીયે જળ અલિષેક ॥ ૨ ॥

(કુસુમાંજલિની થાગી લઈ ઉભા રહેવું.)

॥ ગાથા ॥ આર્યા ગીતિ ॥

નિષ્ણન્નમસમય મેરૂ-સિહરે, રયણ કણ્ય કલસેહિ ॥
દેવાસુરહિણુવિહિ, તે ધન્ના જેહિં દિઠોસિ ॥ ૨ ॥

(પ્રભુના જમણા અંગૂઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી.)

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

નિર્મલ જળ કલશે નહવરાવે, વસ અમુલક અંગ
ધરાવે ॥ કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણુંદા ॥ સિદ્ધ સ્વરૂપી
અંગ પખાલી, આતમ નિર્મળ હુઇ સુખખાલી ॥ કુળા ॥૪॥

॥ ગાથા ॥ આર્યા ગીતિ ॥ ઢાળ ॥

મયકુંદચંપ્પમાલઈ, કમલાઈ પુષ્પચ વણુણાઈ ॥
જગનાહ નહવણુ સમયે, દેવા કુસુમાંજલિ દિંતી ॥ ૫ ॥
નમોઽહંત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

ચણુ સિંહાસન જિન થાપીજે, કુસુમાંજલિ પ્રભુ ચરણે
દિને ॥ કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણુંદા ॥ ૬ ॥

॥ દોહા ॥

જિણુ તિહું કાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણુ ભંડાર ॥
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર ॥ ૭ ॥
નમોઽહંત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

કૃષ્ણાગરૂ વર ધૂપ ધરીજે, સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે,
કુસુમાંજલી મેલો નેમિ જિણુંદા ॥ ૮ ॥

॥ ગાથા ॥ આર્યા ગીતિ ॥

જસુપરિમલબલહદિસિ, મહુકરગંકાર સદ્સંગીયા ॥

જિણુ ચલણોપરિમુક્કા, સુરનર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા ॥ ૯ ॥
નમોઽર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્ય : ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

પાસ જિણેસર જગ જયકારી જલ થલ કુલ ઉદક કર-
ધારી ॥ કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વજિણુંદા. ॥ ૧૦ ॥

॥ દોહા ॥

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા, વીરચરણ સુકુમાલ ॥
તે કુસુમાંજલિ લવિકનાં, પાપ હરે ત્રણ કાળ. ॥૧૧॥
॥ નમોઽર્હત્ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

વિવિધ કુસુમ વર જાતિ ગહેવી, જિનચરણે પણમંત ઠવેવી ॥
કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા ॥ ૧૨ ॥

॥ વસ્તુ ॥ છંદ ॥

ન્હવણકાળે ન્હવણકાળે, દેવદાણુવ સમુચ્ચય ॥ કુસુમાં-
જલિ તર્હિ સંઠવિય, પસરંત દિસિ પરિમલ સુગંધિય ॥
જિણુપયકમલે નિવડેઈ, વિગ્ધહરજસ નામ મંતો ॥ અનંત
ચઉવીસ જિન, વાસવ મલિય અસેસ ॥ સા કુસુમાંજલિ
સુહકરો, ચઉવિહ સંઘ વિસેસ ॥ કુસુમાંજલિ મેલો ચઉવીસ
જિણુંદા ॥ ૧૩ ॥

॥ નમોઽર્હત્ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

અનંત ચઢીવીસી જિનજી જીહાડું, વર્તમાન ચઢીવીસી સંભારું ॥
કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીશ જિણુંદા ॥ ૧૪ ॥

॥ દોહા ॥

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ ॥
ભક્તિ ભરે તે પૂજ્યા, કરો સંઘ સુજગીશ ॥ ૧૫ ॥
॥ નમોહર્ષત્ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

અપહરમંડલિ ગીત ઉચ્ચારા, શ્રી શુભવીરવિજય જયકારા ॥
કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ શ્રી કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમણ દેઈ જગચિંતામણિનું
ચૈત્યવંદન કહી “નમુશ્ચુણ” કહી જયવીરરાય પર્યંત કહે.
પછી હાથ ધુપી મુખકોશ બાંધી કળશ લેઈ ઉભા રહીને કળશ
કહે. તે કળશ—

॥ અથ કળશ ॥ દોહા ॥

સયલ જિણેસર પાય નમી, કટ્યાણકવિધિ તાસ ॥
વર્ણવતાં સુણતાં થકાં, સંઘની પૂજે આશ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

સમકિત ગુણઠાણે પરિણમ્યા, વળી વ્રતધર સંયમ સુખ

રમ્યા ॥ વીશ સ્થાનકે વિધિએ તપ કરી, એસી ભાવદયા
 દિલમાં ધરી ॥ ૧ ॥ જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, સવિભુવ
 કરે શાસન રસી ॥ શુચિરસ ઢલતે તિહાં બાંધતાં તીર્થંકર
 નામ નિકાચતા ॥ ૨ ॥ સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક
 દેવનો ભવ કરી ॥ ચ્યવી પન્નર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્યખંડે
 પણ રાજવી કુલે ॥ ૩ ॥ પટરાણી કુખે ગુણનિલો, જેમ
 માનસરોવર હંસલો ॥ મુખશય્યાયે રજની શેષે, ઉતરતાં ચઉદ
 સુપન દેખે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ સ્વપ્નની ॥

પહેલે ગજવર દીઠો, બીજે વૃષભ પછકો, ત્રીજે કેશરી-
 સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અગિહ ॥ ૧ ॥ પાંચમે કૂલની માળા,
 છઠ્ઠે ચંદ્ર વિશાળા ॥ રવિ રાતો ધ્વજ મહોટો, પૂરણ કળશ
 નહીં છોટો ॥ ૨ ॥ દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે રત્ના-
 કર ॥ ભુવનવિમાન રત્નગંજ, અગ્નિશિખા ધૂમવર્જ ॥ ૩ ॥
 સ્વપ્ન લહી જઈ રાયને ભાષે, રાજા અર્થ પ્રકાશે ॥ પુત્ર
 તીર્થંકર ત્રિભુવન નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે ॥ ૪ ॥

॥ વસ્તુ છંદઃ ॥

અવધિ નાણે અવધિ નાણે, ઉપરના જિનરાજ ॥
 જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજંતુ મુખકાર ॥
 મિથ્યાત્વ તારા નિર્બંધા, ધર્મઉદય પરભાતસુંદર, માતા પણ
 આનંદિયા, જગતી ધર્મ વિધાન, જાણુંતી જગતિલક, સમો,
 હોશે પુત્ર પ્રધાન ॥ ૧ ॥

॥ દોહા ॥

શુભલગ્ને જિન જનમિયા નારકીમાં સુખ જ્યોત,
સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉઘોત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥ કડખાની દેશી ॥

સાંભળો કળશ જનમહોત્સવનો ઇહાં ॥ છાપ્પન કુમરી
દિશિ, વિદિશિ આવે તિહાં ॥ માય સુત નમીય, આણુંદ
અધિકો ધરે ॥ અષ્ટ સંવત્ત વાયુથી કચરો હરે ॥ ૧ ॥ વૃષ્ટિ
ગંધોદકે, અષ્ટ કુમરી કરે ॥ અષ્ટ કલશા ભરી. અષ્ટ દર્પણ
ધરે ॥ અષ્ટ આમર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી ॥ ચાર રક્ષા
કરી, ચાર દીપક ગ્રહી ॥ ૨ ॥ ઘર કરી કેળના, માય સુત
લાવતી ॥ કરણુ શુચીકર્મ જળ, કલશે ન્હવરાવતી ॥ કુસુમ
પૂજી, અલંકાર પહેરાવતી ॥ રાખડી ખાંધી જઈ. શયન પધરા-
વતી ॥ ૩ ॥ નમીય કહે માય તુજ, બાળ લીલાવતી ॥ મેરૂ
રવિ ચંદ્ર લગે, જીવજો જગપતિ ॥ સ્વામિ ગુણુ ગાવતી,
નિજ ઘર જાવતી ॥ તેણે સમે ઈંદ્ર સિંહાસન કંપતી ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥ એકવીશાની દેશી ॥

જિન જન્મ્યાજી, જિણુ વેળા જનની ધરે ॥ તિણુ
વેળાજી, ઈંદ્ર સિંહાસન ચરહરે ॥ દાહિણોત્તરજી, જેતાજિન
જનમે યદા ॥ દિશિનાયકજી, સોહમ ઈશાન બિહું તદા ॥ ૧ ॥

॥ ત્રોટક છંદ ॥

તદા ચિંતે ઈંદ્ર મનમાં, કોણુ અવસર એ બન્યો ॥

જનનજન્મ અવધિનાણે જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો ॥ ૧ ॥
સુધોષ આદે ઘંટનાદે, ઘોષણા સુરમે કરે ॥ સવિ દેવી દેવા
જન્મમહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે ॥ ૨ ॥

અહીં ઘંટ વગાડવો.

॥ ઢાળ ॥ પુર્વલી ॥

એમ સાંભળીજી સુરવર કેડિ આવી મળે ॥ જન્મ
મહોત્સવજી, કરવા મેરૂ ઉપર ચલે ॥ સોહમપતિજી, બહુ
પરિવારે આવીયા ॥ માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા
॥ ૩ ॥

(પ્રભુને ચોખાથી વધાવવા.)

॥ ત્રોટક ॥

વધાવી ખોલે હે રતનકુક્ષી, ધારિણી તુજ સુતતણે ॥
હું શકે સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ઘણે ॥
એમ કહી જિન પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પંચ રૂપે પ્રભુ ગ્રહી ॥
દેવ-દેવી નાચે હર્ષ સાથે. સુરગિરિ આવ્યા વહી. ॥ ૪ ॥
॥ ઢાળ ॥ પુર્વલી ॥ મેરૂ ઉપરજી પાંડુકવનમેં ચિહું દિશે ॥
શિલા ઉપરજી. સિંહાસન મન ઉદ્ભવે ॥ તિહાં બેસીજી,
શકે જિન ખોળે ધર્યા, હરિ ત્રેસઠજી. બીજા તિહાં આવી
મળ્યા ॥ ૫ ॥

॥ ત્રોટક ॥

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના ॥
માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધિ, ધૂપ વળી બહુ લાતિના ॥

અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો, સાંભળો દેવા સવે ॥ ખીરજલધિ
ગંગાનીર લાવો, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ ॥ વિવાહલાનો દેશી ॥

સુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વરદામે ચલીયા ॥
પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મળ જળ કળશ ભરાવે ॥ ૧ ॥
તીરથ જળ ઔષધી લેતા. વળી ખીરસમુદ્રે જતા ॥ જળ
કળશા બહુલ ભરાવે, કુલ ચંગેરી થાળા લાવે ॥ ૨ ॥ સિંહા-
સન ચામર ધારી. ધૂપધાણું રકેખી સારી ॥ સિદ્ધાંતે ભાખ્યાં
જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ ॥ ૩ ॥ તે દેવા સુરગિરિ આવે,
પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે ॥ કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભકતે
પ્રભુના ગુણ ગાવે. ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥

આતમભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનું જાઈ ॥
નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મધર્મ સખાઈ ॥ જોઈસ
વ્યંતર, ભુવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે ॥ અચ્યુતપતિ,
હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે ॥ આં ॥ ૧ ॥
અઠ જાતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે ॥
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસેં ગુણ કરી જાણે ॥
સાઠ લાખ ઉપર એક કોડિ; કળશાનો અધિકાર ॥ બાસઠ
ઈંદ્રતણાતિહાં બાસઠ લોકપાલના ચાર ॥ આં ॥ ૨ ॥ ચંદ્રની
પંક્તિ છાસઠ, છાસઠ, રવિસેણી નરલોકો ॥ ગુરૂસ્થાનક સુર

કેરો એકજ, સામાનિકનો એકો ॥ સોહમપતિ ઈશાનપતિની,
 ઇંદ્રાણીના સોહ ॥ અસુરની દશ ઇંદ્રાણી નાગની. બાર કરે
 કદલોલ ॥ આં ॥ ૩ ॥ જ્યોતિષ વ્યંતર ઇંદ્રની ચઉચઉ,
 પર્ષદા ત્રણનો એકો ॥ કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો એકએક
 સુવિવેકો ॥ પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસેં અભિ-
 પેકો ॥ ઇશાનઈંદ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો ॥
 આં ॥ ૪ ॥ તવ તસ જોળે ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ
 મનરંગે ॥ વૃષભરૂપ કરી શૃંગ જળે ભરી, નહવણ કરે પ્રભુ
 અંગે ॥ પુષ્પાદિક પૂજને છાંટે, કરી કેસર રંગ રોલે ॥
 મંગળ દીવો આરતી કરતાં, સુરવર જ્ય જ્ય બોલે ॥ આં
 ॥ ૫ ॥ ભેરી ભૂંગલ તાલ બળવત, વળિયા જિન કર ધારી ॥
 જનની ઘર માતાને સોંપી, એણિપરે વચન ઉચ્ચારી ॥ પુત્ર
 તુમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર ॥ પંચધાવિ
 રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણહાર ॥ આં ॥ ૬ ॥ બત્રીશ
 કોડિ કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે ॥ પૂરણ હર્ષ
 કરેવાકારણ, દ્વોપ નંદીસર જાવે ॥ કરીય અઢાઈ ઉત્સવ દેવા,
 નિજ નિજ કલ્પ સધાવે ॥ દીક્ષા કેવલને અલિલાષે, નિત
 નિત જિન ગુણ ગાવે ॥ આં ॥ ૭ ॥ તપગચ્છ ઈસરસિંહ
 સૂરીશ્વર, કેરા શિષ્ય વડેરા ॥ સત્યવિજય પન્યાસતણે પદ,
 કપૂરવિજય ગંભીરા ॥ ધિમાવિજય તસ સુજશવિજયના,
 શ્રી શુભવિજય સવાયા ॥ પંડિત વીરવિજય શિષ્યે જિન,
 જન્મ મહોત્સવ ગાયા ॥ આં ॥ ૮ ॥ ઉત્કૃષ્ટા એકસો

ને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ ॥ અતીત અનાગત કાળે
અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ ॥ સાધારણ એ કળશ જે ગાવે,
શ્રી શુભવીર સવાઈ ॥ મંગળલીલા સુખભર પાવે, ઘર ઘર
હર્ષ વધાઈ ॥ આ૦ ૯ ॥

અહીં કળશાલિષેક કરીયે, પછી દુધ, દહીં, ધૂત, જળ
અને શર્કરા એ પંચામૃતનો પખાલ કરીને પછી પૂજા કરી-
એ ને કુલ ચઢાવીએ. પછી લૂણ ઉતારી આરતી ઉતારવી.
પછી પ્રતિમાજીને આડે પડદો રાખી સ્નાત્રીઆએ પોતાના
નવ અંગે કંકુના ચાંદલા કરવા, પછી પડદો કાઢી નાંખી
મંગલ દીવો ઉતારવો.

શ્રી શાંતિ જિન કલશ.

॥ કાવ્ય ॥

શ્રેયઃ શ્રી જય મંગલાભ્યુદયતા-વલ્લીપ્રરોહાંબુદો ।
દારિદ્ર્ય દુમકાનનૈકદલને મત્તોધ્ધુરઃ સિંધુરઃ ॥
વિશ્વેદસ્મિન્ પ્રગટ પ્રલાવમહિમા-સૌભાગ્યભાગ્યોદયઃ ।
સઃ શ્રી શાંતિજિનેશ્વરોડલિ મતદો, જ્યાત્ સુવર્ણચ્ચવિઃ ॥૧॥

॥ ગદ્ય પાઠ ॥

અહો ભવ્યાઃ । શૃણુત તાવત્ સકલ મંગલમાલા-
કેલીકલનલ સનકમલીલાસકલ કરો લંબિતાં ચિત્તવૃત્તયો
વિહિત શ્રી જિનેન્દ્ર ભક્તિ વૃત્તયઃ સાંપ્રતં શ્રીમત્ શાંતિ-
જિન જન્માલિષેક કલશં.

ઢાળ-રાગ વસંત આરામમંદરભાવ-એ દેશી

શ્રી શાંતિ જિનવર સયલ સુખકર કલશ લણિએ તાસ,
 જીમ લવિકજનને સર્વ સંપત્તિ બહુલ લીલવિલાસ; કુર-
 નામે જનપદ તિલક સમોવડ હથિણાઉર સાર, જિણિનયરિ
 કંચણ રચણ ધણધણ સુગુણજણ આધાર ॥ ૧ ॥ તિહાં રાય-
 રાજે બહુ દિવાજે વિશ્વસેન નરિંદ, નિજ પ્રકૃતિ સોમહ
 તેજ તપનહ માનુચંદ દિણંદ; તસ પણયખાલી નૃપ પદ-
 રાણી નામે અચિરા નાર, સુખ સેજ સુતાં ચૌદ પેષે સુપન
 સાર દુવાર ॥ ૨ ॥ શ્રી શાંતિકરણ જિન શાંતિ જિનેસર
 દેવ, જે યોગ ક્ષેમંકર જગહિતકર નિતમેવ; વિશ્વસેન નરે-
 સર વંશમહોદધિ ચંદ, મૃગલંછન કંચન વાને શમ સુખ
 કંદ ॥ ૩ ॥ જે પંચમ ચક્રી સોલસમે જિનરાય, જસ નામે
 સઘળાં ઇત ઉપદ્રવ જાય; આવી ઉપન્ના અચિરાદેવી કુષે,
 નિજ મુખ ઉતરતાં ચૌદ સુહણાં દેષે ॥ ૪ ॥

(દુહા)

ભાવારથ જેહવા હુસ્યે, દ્રવ્ય ભાવથી જેહ;
 જિણગુણ દાખું લેશથી, મતિમંદે કહું તેહ.

ઢાળ-તેહીજ સામેરી તથા નદૃગાધરે.

ઉન્નત સિત ગજવશ ચઢવિધ ધર્મ કહંત, માનુ મોહ-
 મહાગઢ તસ સિર દોટ દિયંત; ઐરાવણ પતિ નતિ સેવિત
 ચઢગતિ અંત, તિણ હેતે પ્રથમ ગજ સુપને શુભ ચઢિંત

॥ ૧ ॥ સંયમ ભાર વહેવા ધોરી વૃષભ કહાવે, ભરતે ભવિ
 ક્ષેત્રે યોધિ ખીજ વર વાવે; જસ ઉત્તત કુકુમ ઉત્તત ગોત્ર
 ને વશ, સિત અમૃત મંગલ મુખ ખીજે વૃષભ અવતંસ
 ॥ ૨ ॥ પરતીર્થિક સ્વાપદ પીડિત ભવિવન રાખે, એકલ
 મદલ હુદ્દર સિંહ પરાક્રમ દાખે; પરિસહ ગજ ભેદી નહિ
 અસહાય અખીહ એહવો એ હોસ્યે આવી ઇમ કહે સિંહ
 ॥ ૩ ॥ દેઈ વાર્ષિક દાને જિનપદ લચ્છી લહેસે, મુજ
 ચાપલદુષણ એહને સંગે મિટસ્યે; જડકંટક સંગિ નિજકજ
 છાંડિ વાસ, કરે લક્ષ્મી ચોથે સુપને અર્થ વિલાસ ॥ ૪ ॥
 ત્રિભુવન શિર ધરશે જસ આણા સુરધામ, નિજ જસભર
 સુરભિત જગત હોસ્યે ઉદામ; એ પંચમ સુહણે છઠે શસિ-
 ધર દેખે, નિકલંક હું થાઉં તુજ સુત સંગ વિશેખે ॥ ૫ ॥
 કુવલયે મુદ્દ દેસ્યે શમ ચંદ્રા તપ યુક્ત, હવે સમમે દિન-
 કર મિથ્યા તિમિર વિમુક્ત; ભવિ કમલ વિકાસે માનુ કહે
 પુષ્પદંત, તુમ સુતપરિ અમચો નિત્ય ઉદય પલાણુંત ॥ ૬ ॥
 કુલધ્વજ તુમ નંદન ધર્મધ્વજે સોહંત, સવિ ત્રિભુવન માંહે
 એહીજ એક મહંત; ઇમ અઠમ સુહણે ભવિકને ભાવ
 જણાવે; હવે નવમે કુંભો સુપને એમ કહાવે ॥ ૭ ॥ જ્ઞાન,
 દર્શન, ચારિત્ર ધર્મ મહા પ્રાસાદ, તંસ શિખરે ઈવશે આતમ
 નહિ વિખવાદ; દશમે પદમ સરોવર સુકૃતકજ પદ ઠાવે, એ
 પાવન કરશે જ્ઞાનાંજલિ મંગલ ભાવે ॥ ૮ ॥ તુજ સુતગુણ
 રચણે ગંભિરો સુગુણ મહેઠો; થયો જાણી સેવે ખીર સમુ-

દ્રજ મીઠો, તેહ લણી મુજનીરે હોજ્યો તનુપરિભોગ, એકા-
 દશ સુહણે માનુ એ વિનતિ યોગ ॥ ૯ ॥ વળી લવન
 વિમાનાધિપ ચઉ દેવનિકાય, સેવિત એ હોર્યે પાસે સુર
 સમુદાય; ખારમે એ જાણો તેરમે રચણુનો રાશિ, ધન કંચન
 દેઈ કરશે ત્રિગટે વાસિ ॥ ૧૦ ॥ જ્ઞાનાદિક ગુણમણિ દેશે
 ભવિને એહ, વરવારિકાઘોષી પૂરવ પરિગુણ ગેહ; નિજકર્મ
 ઇંધણુને ધ્યાનાનલસ્યું જ્ઞાલી, નિજ આતમ નિર્મલ કંચન-
 પરિ અભુયાલી ॥ ૧૧ ॥ નિર્ધૂમ અગ્નિસમ ભવિસોવનકરિ
 શુદ્ધ; ચૌદસમે સુહણે અષ્ટકર્મક્ષયે સિદ્ધ; ચૌદરાજની ઉપર
 કરશે જે અહિઠાણુ, તેહ લણિ સંપૂરણુ ચૌદ સુપન મંડાણુ
 ॥ ૧૨ ॥ ગુણલક્ષણુ લક્ષિત અતિ સુંદર આકાર, જિન માતા
 ચૌદ દેખે સુપન ઉદાર; પણ ચક્રિ માતા કાંઈક તેજે હિણુ,
 દેખે દોઈ પદધર દોઈવાર ગુણપીણુ ॥ ૧૩ ॥ કુલકીરતી થલો
 કુલોદ્ધાર કુલમેર, કુલ સુરતરૂપાદય જેહને નહિ ભવફેર, કુલ
 મંડણુ દિપક જીપક દુસમન કોડિ; ત્રિભુવન જસ ભગતિ
 નમશે પદ કરજોડિ ॥ ૧૪ ॥ વળી હોડી ન એહની કરતા
 લવન મઝાર, લોકોત્તર ચરિતે ધન્ય હોશે અવતાર; વળી
 જ્ઞાનવિમળ ગુણ જેહના કહેતાં પાર; ન લહે મુખ કહેતાં
 જો સુરગુરૂ અવતાર ॥ ૧૫ ॥

॥ ઇતિ શાંતિજિન ચૌદ સુપનાર્થ સ્તવન ॥

॥ ઢાળ ॥

સબ્બક સીદ્ધ વીમાનથી તવ ચવીચ ઉચરી ઉપજ, બહુ-
ભદ્ર મદ્દવ કસિણ સત્તામિ દિવસ ગુણસંપુત્ર; તવરોગ સોગ
વિયોગ વિદુર મારીઘત શમંત, વરસયલ મંગલ કેલિકમલા
ધરધરે વિલસંત ॥ ૧ ॥ વરચંદ યોગે જિહ્વોતરસવેદિન થયો
જન્મ; તાં મજ્જયણી દીશા કુમરી કરે સુધકમ્ભ; તવ
ચલિય આસણ ઇંદ્રમુણિય સવી હરિ ઘંટનાદેમેલિ, સુરવિંદ
સ હેં મેરૂપછે રચ્યે મંજ્જણકેલિ ॥ ૨ ॥

ઢાળ—નાલીરાયા ધરિ નંદન જનમીયા—એ દેશી ॥

વિશ્વસેન નૃપ ધરિ, નંદન જનમીયા એ

તિહુચણ ભવિયણ પ્રેમશું પ્રણમિયા એ.

॥ ત્રુટક ॥

પ્રણમિયા ચક્રસઠિ ઇંદ્ર, લેઈ ઠવે મેરૂ ગિરીંદ; સુરન-
દીય નીર સમીર, તિહાં ક્ષીરજલનિધિ નીર ॥ ૧ ॥ સિંહા-
સણે સુરરાજ, તિહાં મથ્યા દેવ સમાજ; સવિ ઔષધીની
જાત, તીહાં સરસ કમલ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥

॥ તાલ ॥

વિખ્યાત વિવિધ પરિક્રમંના એ,

તિહાં હરપભર સુરભી વર દામના એ ॥

॥ ત્રુટક ॥

વરદામ માગધ નામ, જેહુતીર્થ ઉત્તમ ઠામ; તિહાં
તાણી માટી સર્વ, કર અહે સર્વ સુપર્વ ॥ ૩ ॥ બાવના

ચંદન સાર, અભીઓગી સુર અધીકાર; મન ધરી અધીક
આણુંદ, અવલોકતા જિનચંદ ॥ ૪ ॥

॥ તાલ ॥

શ્રી જિનચંદને સુરપતી સવિ ન્હવરાવતાએ
નિજ નિજ જન્મ સુકૃતારથ ભાવતાએ.

॥ ત્રુટક ॥

ભાવતા જનમ પ્રમાણુ, અભિષેક કળશ મંડાણુ; સાઠિ
લાખને એક કોડિ, શત દોયને પચાસ જોડિ ॥ ૫ ॥ આઠ
જાતિના તે હોય, ચઉસઠી સહસા જોય; ઇણિપરિં ભક્તિ.
ઉદાર, કરે પૂજા વિવિધ પ્રકાર ॥ ૬ ॥

॥ તાલ ॥

વિવિધ પ્રકારના કરીય સિણુગારુવાએ
ભરિય જલ વિમલના વિપુલ ભૂંગારવાએ.

॥ ત્રુટક ॥

ભૂંગાર થાલ ચંગેરી, સુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ સૂભેરી; સવિ
કલસપરિમંડાણુ. તે વિવિધ વસ્તુ પ્રમાણુ ॥ ૭ ॥ આરતિ
મંગલ દીપ જિનરાજને સમીપ, ભગવતિ ચુર્ણિ માંહિ, અધિ-
કાર એહ ઉછાંહિ ॥ ૮ ॥

॥ તાલ ॥

અધિક ઉછાહિંશ્યું હરખ જલ ભીંજતાએ
નવનવ ભાંતિશ્યું ભક્તિભર કીજતાએ.

॥ ત્રુટક ॥

કિજતા નાટિક રંગ, ગાજતા ગુહિર મૃદંગ, કિરકીર
તંડા કંઠાલ, ચઊતાલ તાલ કંસાલ ॥ ૯ ॥ શંખપણવ ભુંગલ
ભેરી, ઝલ્લરી વીણા નકેસી; એક કરે હયહયકાર, એક કરે
ગજગુલકાર ॥ ૧૦ ॥

॥ તાલ ॥

ગુલકાર ગરજના ર વ કરે એ, પાય દુર દુર ધુર સુર ધરેએ

॥ ત્રુટક ॥

સુરધરે અતિ બહુમાન, તિહાં કરેનવનવ તાન; વર
વિવિધ જાતિ છંદ, જિનભક્તિ સુરતર કંદ ॥ ૧૧ ॥ વલી કરે
મંગલ આઠ, એ જંબુપત્તિ પાઠ; થય થુઈ મંગલ એમ,
મનધસી અતિ બહુ પ્રેમ ॥ ૧૨ ॥

॥ તાલ ॥

પ્રેમ સુધોષણા પુન્યની સુર સહુએ
સમકિત પોષણા, શિષ્ટ સંતોષણા ઈમ બહુએ

॥ ત્રુટક ॥

બહુ પ્રેમસ્થું સુખ ખેમ, ઘરે આવીયા નિધિ જેમ;
બત્રીસ કોડિ સુવર્ણ, કરિ વૃષ્ટિ રચણ નિધન્ન ॥ ૧૩ ॥ જિન-
જનની પાસે મેહલિ, કરે અઠાઈની કેલિ, નંદિસરે જિનગેહ,
કરે મહોચ્છવ સસનેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

હવે રાય મહોચ્છવ કરે રસભર હુવો જખ પરભાત,
સૂરપૂજ્યા સુત નયણે નિરખી હરખીઓ તવ તાત, વરખ;
વલ મંગલ ગીત ગાને સઘવ ગાયે રાસ; બહુ ઢાને માને
સુખીયા કીધા સકલ પૂગી આસ ॥ ૧ ॥ પંચરવણી કુસુમ
વાસિત ભૂમિકા સંલિત, વર અગર ચંદન ધુપ ધુપણા છાંટા
કુંકુમ દિત, શિર મુગટ મંડળ કાને કુંડલ હૃદયે નવસર
હાર, ઇંમ સયલ ભૂષણ ભૂષિતાંબર જગતજન પરિવાર ॥ ૨ ॥
જિન જન્મ કલ્યાણુક મહોચ્છવે, હુઓ ચોદ ભુવન ઉદ્યોત,
નારજી થાવર પ્રમુખ સુખીયા, સકલ મંગલ હોત; દુઃખ
દુરિત ઇત શમંત, સઘણે જિનરાજ જન્મ પ્રતાપ, તિણે
હેતે શાંતિ કુમાર, ઠવીઓ નામ ઇતિ આલાપ ॥ ૩ ॥ ઇંમ
શાંતિ જિનનો કલશ ભણુતાં હોયે મંગલ માલ, કલ્યાણુ
કમલા કેલિ કરતાં લહિયે લીલવિસાલ; જિન સ્નાત્ર કરીયે
સહજે તરીયે ભવસમુદ્ર અપાર, શ્રી જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદ જ'પે
શ્રી શાંતિ જિન જય જમકાર ॥ ૪ ॥ ઇતી ॥

॥ ઇતિ શ્રી શાંતિ જિન કળશઃ ॥

પખાળ કરતી વખતની ઢાળ.

મેરૂશીખર નહવરાવે હો સુરપતી ॥ એ ટેક ॥ જન્મકાળ
જિનવરણકો બાણી, પંચરૂપ કરી ભાવે ॥ સુર૦ ॥ ૧ ॥ રતન
પ્રમુખ અડબતીના કળશા, ઔપધી ચુરણ મીલાવે ॥ ખીર
સમુદ્ર તીર્થોદ્ધક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે ॥ સુર૦ ॥ ૨ ॥
એણીપરે જિન પ્રતીમાકો નહવણુ કરી, બોધિણીજ માનું
વાવે ॥ અનુક્રમે ગુણુરતનાકર ફરસી, જીન ઉત્તમ પદ પાવે
॥ સુરપતી ॥ ૩ ॥

શ્રી વીરવિજયજી કૃત

અષ્ટપ્રકારી પૂજના દુહા

જલ-પૂજના દુહા

જલપૂજા જુગતે કરે, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફલ મુજ હો, માગોએમ પ્રભુ પાસ. ૧
જહ્નૌં શ્રીં પરમ પુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરા મૃત્યુનિવારણાય
શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય જલં યજ્ઞમહે. સ્વાહા. ૥૧૥

ચંદન-પૂજનો દુહો.

શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;
આત્મ શીતલ કરવા ભણી, પૂજો અરિહા અંગ. ૥૨૥

પુષ્પ-પૂજનો દુહો.

સુરભિ અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજો ગતસંતાપ;
સુમજંતુ ભવ્યજ પરે. કરિયે સમકિત છાપ. ૥૩૥

ધૂપ-પૂજનો દુહો.

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવિષ્ણુ, વામનયન જિન ધૂપ;
મિચ્છત્ત દુર્ગાંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૥૪૥

દીપક-પૂજનો દુહો.

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફેક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુવે, ભાસિત લોકલોક. ૥૫૥

અક્ષત-પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાળો સકલ જન્મલ. ॥૬॥

નૈવેદ્ય-પૂજનો દુહો.

અણુહારી પદ મેં કર્યાં, વિગ્રહ ગાથ અનંત;
હર કરી તે દીજિયે, અણુહારી શિવ સંત. ॥૭॥

ફલ-પૂજનો દુહો.

ઈન્દ્રાદિક પૂજ લાણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજ કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ. ॥૮॥

લૂણ ઉતારણું

॥ ગાથા ॥

લૂણ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મળ જળ ધારા મનરંગે-લૂં૦૧
જેમ જેમ તડ તડ લૂણજ ફૂટે, તેમ તેમ અશુભ કર્મ ખંધ-
તૂટે-॥ ૨ ॥

(એ ગાથા કહી લૂણ અગ્નિમાં નાખવું. પછી ખીન્નુ લૂણ
લઈને નીચે પ્રમાણે બોલવું.)

નયન સલૂણાં શ્રીજિનજિના, અનુપમ રૂપદયારસ લીનાં-લૂં૦૩
રૂપસલૂણ જીનજીનું દીસે, લાજયું લૂણતે જળમાં પેસે-॥ ૪ ॥

ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ જળ ધારા, જલણ ખેપવીએ લૂણ-
ઉઠારા-૥ ૫ ॥

જે જિન ઉપર દુમણો પ્રાણી, તે એમ થાજે લૂણ જરૂં-
પાણી-૥ ૬ ॥

(એમ કહીને લૂણને જળની વાડકીમાં નાખવું પછી હાથમાં-
ધૂપ લઈને)

અગર કૃષ્નાગર કુંદર સુગંધે, ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રભંધે લૂણ
(એ ગાથા કહીને અગ્નિ ઉપર ધૂપ પ્રક્ષેપવો)

આરતી.

જય જય આરતી આદિ જિણુંદા;

નાભિરાયા મરૂદેવીકો નંદા.

જય૦ ૧

પહેલી આરતી પૂજા કીજે;

નરભવ પામીને લહાવો લીજે.

જય૦ ૨

દુસરી આરતી દીન દયાળા;

ધુળેવા મંડપમાં જગ અબુવાળા.

જય૦ ૩

ત્રીસરી આરતી ત્રિભુવન દેવા;

સુર નર ઈન્દ્ર કરે તોરી સેવા.

જય૦ ૪

ચોથી આરતી ચઢગતિ ચૂરે;

મનવાંછિત કૃણ શિવસુખ પૂરે.

જય૦ ૫

પંચમી આરતી પુણ્ય ઉપાયો;

મૂલચંદ રિષભ ગુણ ગાયો.

જય૦ ૬

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો;	
આરતી ઉતારીને બહુ ચિરંજીવો.	દીવો ૧
સોહામણું ઘર પર્વ દીવાળી;	
અંબર ખેલે અમરા બાળી.	દીવો ૨
દીપાળ ભણે એણે કુલ અબ્જુવાળી;	
ભાવે ભગતે વિધન નિવારી.	દીવો ૩
દીપાળ ભણે એણે એ કલિકાલે;	
આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાલે.	દીવો ૪
અમ ઘર મંગલિક તુમ ઘર મંગલિક;	
મંગલિક ચતુર્વિધ-સંઘને હોળે.	દીવો ૫

મંગળીક દીવો ઉતાર્યા પછી નીચેનો કળશ બોલવો.

કળશ

(રાગ-ધનાશ્રી.)

ગાયો ગાયોરે જિન ભવી ભાવ ધરીને ગાયો.
 સમક્તિ શુદ્ધ કરીને સહેજે, શિવ સુખ સંપદ પાયોરે. જિ.
 સ્નાત્ર મહોત્સવ વિધિ એમ કરતાં, કુમતિ મિથ્યાત્વ ગમાયો;
 ભાવ સહિત જે જિનવર પૂજે, તસ હાથે જિનપદ પાયોરે. જિ.
 શ્રેણિક કૃષ્ણ સત્યકી વિદ્યાધર; કોણીક નરપતિ રાયો;
 ઇત્યાદિક જિન પૂજા પસાયે, તીર્થંકર પદ પાયોરે. જિ.

જેણે નરભવ શ્રાવક કુળ પામી, જિનવર ગુણ નવી ગાયો;
 જેણે જિનરાજની સેવા ન કીધી, સો જનની કાં જાયો રે જિં
 ત્રણ ભુવન મન વાંછિત પૂરણ, મુરતરૂ સમવડ ગાયો;
 મિથ્યા વિષ ચૂરણ પ્રભુધ્યાતા, સમકિત સુયશ સવાયોરે જિં

॥ ઇતિ ॥

(એ પ્રમાણે કહીને પછી શાન્તિ કળશ કરવો. તે નહવણના
 જળવડે એક કળશમાંથી અખંડ ધારાયે કુંડીમાં એક નવ-
 કાર તથા મોટી શાન્તિ બોલતાં કરવો.) પછી (હાથ જોડી-
 ને) પ્રભુ સન્મુખ સર્વેએ ઉભા રહીને નીચે પ્રમાણે બોલવું.

આજ્ઞા હીનં ક્રિયા હીનં મંત્ર હીનં ચ યત્કૃતમ્ ।
 તત્ સર્વં ક્ષમય દેવ ! પ્રસીદ પરમેશ્વર ! ॥૧॥

ઇતિ શ્રી સ્નાત્ર વિધિ.

સમાપ્ત.

શ્રી જિન મન્દિરમાં પ્રવેશ.

દેરાસરમાં પેસતાં પ્રથમ ‘નિસીહિ’ કહેવી. છેટેથી પ્રભુનું મુખ જોતાં ભક્તિપૂર્વક બે હાથ લેગા કરી મસ્તકે લગાડી ‘નમો જિણુણુ’ બોલવું. જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય ત્યાં ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણા ફરતાં અને કર્યા પછી દેરાસરમાંથી આશાતના ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક સન્મુખ જઈ સ્તુતિના શ્લોકો બોલવા. પુરૂષોએ જમણી બાજુ અને સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું. સ્તુતિ બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

પૂજા કરનારે પોતાના કપાલમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ—એમ ચારતિલક કરવાં. પછી બીજી વખત ‘નિસીહિ’ કહી દ્રવ્યપૂજામાં જોડાવું.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન.

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ! જય ત્રિભુવન સ્વામી;
અષ્ટ કરમ રિપુ જીતીને, પંચમી ગતિ પામી. ૧

પ્રભુ નામે આનંદ કંદ, સુખ સંપત્તિ લહીયે;
પ્રભુ નામે ભવલવટણાં, પાતક સખ દહીયે. ૨

ૐ હ્રીં વર્ણુ જોડી કરી એ, જપીએ પારસ નામ;
વિષ અમૃત થઈ પરગમે, પાવે અવિચલ ઠામ. ૩

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન,

સિદ્ધારથ સુત વદીયે, ત્રિશલાનો જાયો;
 ક્ષત્રિયકુટુંભાં અવતર્યો, સુરનરપતિ ગાયો. ૧
 મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાય;
 બહોતેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાય; ૨
 ક્ષમાવિજય જિનરાયના એ. ઉત્તમ ગુણ અવહાત;
 સાત બોલથી વર્ણુવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

જય ! જય ! નાલિનરિંદ નંદ, સિદ્ધાચલ-મંડળ;
 જય ! જય ! પ્રથમજિણુંદ ચંદ, લવદુઃખ-વિહંડળ. ૧
 જય ! જય ! સાધુસુરિંદ વૃંદ, વંદિઅ પરમેસર;
 જય ! જય ! જગદાનંદ કંદ, શ્રી ઋષલ જિણેસર ૨
 અમૃતસમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણ;
 તુજ પદ પંકજ પ્રીતધર, નિશદિન નમત કલ્યાણ. ૩

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

શાંતિ જિનેસર સોલમા, અચિરા સુત વંદો;
 વિશ્વસેન-કુલ-નભ-મણિ, લવિજન સુખકંદો.
 મૃગલંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ;
 હૃત્થિણાઉરનયરીધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણ. ૨
 ચાલીસ ધનુષની દેહડી એ, સમચઉરસ સંઠાણ;
 વદન પદ્મ જ્યું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ. ૩

શ્રી સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવંદન.

- પરમેસર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ;
જય જગશુર ! દેવાધિદેવ ! નયણે મેં દિદ્ધ. ૧
- અચલ અકલ અવિકાર સાર, કર્ણારસ સિંધુ;
જગતિ જન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
- શુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહી કલ્યા ન જાય;
રામ પ્રભુ જિનધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન.

- શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુરગતિ વારે;
લાવ ધરીને જે ચઢે, તેને લવપાર ઉતારે. ૧
- અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલતીર્થનો રાય,
પૂરવ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય. ૨
- સૂરજકુંડ સોહામણો એ કવડજક્ષ અલિરામ;
નાલિરાયા કુલમંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ. ૩

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

- શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુલે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
- ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે જાયો જયકારી;
વૃષભ લંછન વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ૨
- ધનુષ પાંચસેં દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન;
કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

॥ ધીરાય નિત્યં નમઃ ॥

સ્તવનાદિ સંગ્રહ

(મંગળાચરણ.)

॥ ધ્રુપદ. ॥

પારદશ્વ પરમાત્મ, પરમેશ્વર પરમાનંદ,
કંદ નંદા નંદ ચંદ, નંદા નંદન શ્રી જિનંદ-પારદશ્વ૦
તાર તારક તરણુ તારણુ, ધાર ધારક ગુણુકર;
વિતરાગ લય લાગી, જિનવર જગનાથ ઈશ્વર- ,,
જિવ રંજન દુઃખભંજન, મોહ ગંજન સુખકર;
દેવ દેવ પરમેષ્ઠિ, આત્મ વલ્લભ શિવવર- ,,
(શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરીશ્વરજી) :

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(રામ-કથ્યાણુ તાલ ત્રિતાલ.)

પારસનાથ આધાર, મેરો પ્રભુ પારસનાથ૦
આ ભવ પરભવ વંછિત પૂરો, શિવપદ કે આધાર.
મેરો પ્રભુ૦ .

વામારે છકો નંદન નીરખી, તે પામ્યા ભવપાર;
કહેત શામળદેવ આશા પુરો મનતણી, સેવકની
કરો સહાય. ,,

થાટ-ધમન (ત્રિતાલ માત્રા ૧૬)

-સ્વર--સા રે ગ મ પ ધ ની સાં

સ્થાયી

વંદ-ન, પ્રભુ મહા, વી- -ર નિશદ્દિન,
 નિધ પ, મ પ ગ મ, પ ---, પ મ ગ રે,
 ત્રિશલા-, નં-દન. ભવભય ભં-જન.
 સા રે ગ રે, ગમપધ, પ મ ગ રે, ગરેસાસા,
 રં-જન, સે-વક, પા-લક, તા-રક,-વં
 નિરેગમ, પધનીસાં, રેંસાંનીધ, પમગમ,-નિ
 ૦. + ૬ ૨

—: અંતરા :—

વીરજિન-૭, સે-વા-, સુરપતિ, સમરભુ,
 ગગપધપૃ સાં-સાં-, નિરેંગરેં, સાંનીધપ,
 વિકસિત, શ-કિત-, શા-શ્વત, સુખકર,
 ગરેંસાંની, ધપનિધ, પ મ ગ રે, ગરેસાસા,
 ગા-જત, જયજય, તુમપદ, અવિરત-વં
 નિરે ગમ, પધનીસાં, રેંસાનિધ, પમગમ, નિ
 ૦ + ૬ ૨

॥ રાગ-સારંગ. ॥

પ્રભુ નિર્મલ દર્શન કીજીયે (૨)

આતમ જ્ઞાનકો અનુભવ દર્શન, સરસ સુધારસ પીજીયે-પ્રભુ
 જસ અનુભવ અનંત પરિયટ્ટા, ભવ સંસાર સહુ છીજીયે-,,

ભિન્ન મુહૂર્ત દરિશન ફરસનથે, અરધ પરિચદે સીઝીયે-,,
જેહુથી હોવે દેવગુરૂ કૂની, ધર્મરંગ અઠૂ મીજીયે-,,
ઐસો ઉત્તમ દરિશન પામી, પદ્મ કહે શિવલીજીયે-,,

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

॥ રાગ-ભુપાલી-ત્રિતાલ. ॥

શુભ ઘડી નીખત ખાજે મંદિર
વીર જનમ ભયો આજે-શુભ
અંતરા.

માત ત્રિશલા મન હરખાયે,
દીન-ખંદીજન સંકટ જાવે,
ધર ધર મંગલ સંગીત ગાવે,
લક્ષ્મી દાન દીન સખજન પાવે,
સેવા કરન સુર ઇંદ્ર આવે-શુભ

શ્રી શાન્તિનાથજિન સ્તવન.

॥ સંસ્કૃત-કબ્વાલી ॥

ન જાને કિં ગતં ભાવિ, યદિમાં ત્રાસ્યન્ને સ્વામિન્ ।
વદન્તિ પાંડિતા નિત્યં ભવન્તં તારકં સ્વામિન્ ॥ ધ્રુવપદ્મ ॥
કૃતા શાંતિ સ્તવયાગત્યાભિધા શાંતિ ધૃંતા તેન ।
તથેદાની મપિ શાંતિ, પ્રવર્ત સ્વાભિતઃ સ્વામિન્ ॥ નં ૧ ॥

ત્વમેવાર્હનં જિનો બુદ્ધો, હરિ બ્રહ્મા શિવોસિયત,
 ગુણૈર્જન્યેઽભિધાને કૌ, વિચારો યુજ્યતે સ્વામિન્ ! ॥ નં ૨ ॥
 દૃશ્યા ત્વામેવ પશ્યામિ, નમામિ ત્યાં સ્મરામિ ત્વામ,
 સદા ત્વામેવ પૂજામિ, વિશેષોકતેન કિં સ્વામિન્ ! ॥ નં ૩ ॥
 વિભો ચિત્તેષ્ણિસતં દાને, ફલં દાતારમેવ ત્વામ,
 સુરદુર્ભયોઽધિકં જાને, વદામિ નાનૃતં સ્વામિન્ ! ॥ નં ૪ ॥
 નિજાત્માનન્દ સમ્યત્કૃત, જહિ દુઃખં સુખં દેહિ,
 પ્રભો ત્વં વદસ્વ ભો નૃણામિતિ યાચેઽનિશં સ્વામિન્ ! ॥ નં ૫ ॥
 શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરિ

સાધારણ જિન રતવન

॥ રાહ-મહેબુખ મદીનેવાલે. ॥

અયે તીર્થ ચલાનેવાલે, શિવદ્વાર દિખાનેવાલે
 વિષ્ટપમેં તુંહી વિધાતા, ચંકર માધવ સુખ શાતા;
 તુંહી હૈ બ્રાતા ત્રાતા, અરિવાર હટાનેવાલે-અયે૦
 પુરૂષોત્તમ પુરુષજ્ઞાની, રહેમાન રામ ગુનખાની,
 બુધ બોધિદ સમીહિતદાની, લવપાર લગાનેવાલે-,,
 ઓ સંત સનાતન સાંઈ, માનિકપે કહેણા લાઈ,
 શિવ નગરી દિયો દિખાઈ, અધિકાર ધરાને વાલે-,,

(શ્રી વિજય માણિક્ય સિંહસૂરિ)

॥ રાગ-ખમાજ. ॥

આજ તો કરોને મહેરબાની, હારે પ્રભુ—૦
 સમકિત મુખડી આપો પ્રભુજી,
 મીઠી અમીરસ માનીરે—પ્રભુ૦
 દીનદયા કરી ઠાકુર દીજે,
 ચરણની સેવા તુમારી રે—,,
 નીતિવિનય પ્રભુ ચરણ પસાયે,
 સિદ્ધિ વરે સુખકારીરે—,,

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન.

(રાહ—મીઠા લાગ્યા તે મને આજના.)

મીઠી લાગે છે મને જિનની ઉપાસના
 ટાળે એ સધળા ત્રાસરે, અરિહાની પ્યારી ઉપાસના
 —મીઠી૦
 અનાદિ કાળના દુષ્ટ અજ્ઞાનનો, નિશ્ચે કરે એ નાશરે
 —અરિહાની૦
 વેગે વિહારે એ વિષયની વાસના,
 કાઢે કષાયની કાશરે—અરિહાની૦
 મિટાવી દારૂણ મિથ્યાત્વ મોહને,
 સરજાવે સમકિત ખાસરે—,,
 અનુકંમે જિન માણિક્યની ઉપાસના,
 આપે અમૃત આવાસરે—,,

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન

॥ રાગ-ભૈરવી ત્રિતાલ, રાહ-મતળ યોગી. ॥

નાવ કિનારે લગાવ સાંવરિયા.

નદીયાં ગહની નાવ પુરાની, રૂખત જહાજ તરાવ

—સાંવરીયા૦

અંતરા

જ્ઞાન ધ્યાન સમતા કે સાગર, ભૂલી નૈયાં તરાવ,

અમર લક્ષ્મી સુખ આહત સેવક,

લવ સિંધુ પાર લગાવ—,,

(જેન શાસ્ત્રીય સંગીત માણિક્યમાળા)

શ્રી વૈરાગ્ય પદ

(રાગ-વાગેશ્રી ત્રિતાલ રાહ-કૌન કરત તોરી બિનત)

જાગ મુસાફીર જિંદગી થોરી,

ઓસર બિતી જાય ક્યા સોવે તું રેન અંધેરી—જાગ૦

અંતરા

તન ધન લક્ષ્મી કામ ન આવે,

ચેતન ચેત તું બાદલ ઘેરી—જાગ૦

(લક્ષ્મીચંદ્ર મોહનલાલ)

વાદી-મધ્યમ-નોટેશન-સંવાદી ૫૩૪

આરોહ-સા ની ધ ની સા મ ગ મ ધ ની સાં

અવરોહ-સાં ની ધ મ ગ મ ગ રે સા.

ગાવાનો સમય-મધ્યરાત્રિ

ની મ
+ સાં સાં ની સાં રેં, સાં + ધ મ, ની ધ મ ગ, ગ રે + સા,
+ જા ગ મુ ++, સા + શી ર, જાં + દ ગી, થો + રી +,

૦ ૩ x ૨
ધ ની સાં સાં, મ ધ ની ધ, મ ધ ની ધ મ, ગ + રે સા,
ઔ + સ ર, ખી + તી +, + + + +, જા + + ય,
મ ગ મ ધ ની, સાં + સાં સાં, સાં + સાં સાં, ધ ની સાં રેં ની ધ,
કયા + સો +, વે + તું +, રે + ન અં, ધે + + + રી +,

અંતરા

ગ મ ધ ની, સાં ની ધ ની, સાં + સાં સાં, સાં રેં ની સાં,
ત ન ધ ન, લ + કમી +, કા + મ ન, આ + વે +,
સાં મં ગં ગં, રેં રેં સાં સાં, ધ ની સાં સાં, રેં સાં ની સાં ધ,
થે + તન, થે + ત તું, ખા + દ લ, ધે x રીડ x,

॥ મહાવીર સ્વામિનું પારણું ॥

॥ છાટેસે બલભા મોરે આંગનામેં—રાહ. ॥

માતા ત્રિશલાકે ઘરકે પારણુંમે મહાવીર ઝુલે.
 ઝુલે સિદ્ધારથકે દ્વાર, વોતો મહાવીર ઝુલે—માતા૦
 સોનેકે પારણુંમે હીરકી હૈ દોરી;
 રત્ન જડિત હૈ અપાર, વોતો મહાવીર ઝુલે—,,
 ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી પૂજનકુ આવે; મેર શિખર નહવરાય;
 જૈન શાસન જયકાર, વોતો મહાવીર ઝુલે—,,
 ત્રિભુવન નાયક વીર કહાવે;
 દરસ કરત દુઃખ જાય, વોતો મહાવીર ઝુલે—,,
 રાજા સિદ્ધારથ ધન દીયંતા;
 લક્ષ્મી દેવે વો અપાર, વોતો મહાવીર ઝુલે—,,

સ્થિતિ.

જૈન ગવૈયા, લક્ષ્મીચંદ્ર મોહનલાલ શાહ.

॥ રાગ—ખિહાગ. મન મંદિરના દેવ, ॥

તન મંદિરના દેવ હમારા, સાચા છો સુખકાર;
 તરવા ના જાણું ઉપચાર, પરમ સદય તું સુધાર,—તન૦

અંતરા:—

લવળળ ફરસી ચાર ગતિ, બોધ ન બીજી પાર હતી;
 બાણી આજ ઉતરતો પાર, સાચા છે સુખકાર,—તન૦
 બાણુ થયો છું આશ ફળી, દેવ તમે હું દાસ વળી;
 દેશે ના કસ્તુર વિસાર, સાચા છે સુખકાર,—તન૦

૨

સામાન્ય જિન સ્તવન.

૧ા ૩-સ-કાજળધેલી આંખલડી કંઈ.....રાગ ॥

શેર—

વિષયને અમૃત ગણી, ખોયું મેં આ સંસારમાં;
 કોણુ મારગ હું લઉં, કહેશે વચન આચારના,
 આતમ કેરી પ્રિતલડી થઈ, જળકે તું ઘટમાં,
 માનસની વાતલડી બાણુ, જળકે તું ઘટમાં.—આતમ૦

અંતરા—

ભવિક હૃદયમાં થીર બને છે, એવાં હૈયાં વીર બને છે,
 રાગ તણી સાંકલડી તૂટી, જળકે તું ઘટમાં,—આતમ૦
 આજ મળ્યાં સમતાનાં લોચન, જીવિત થયું એ યોગે શોભન;
 આશ ફળી કસ્તુરની જેથી. જળકે તું ઘટમાં—આતમ૦

રચયિતા :

શ્રીમદ્ વિજય કસ્તુરસૂરીશ્વરજી.

શ્રી જિન સ્તવન.

॥ ડે-સ-રસ ઉપવનમાં.....એ રાગ ॥

શેર.

હું રૂપનો રાગી પ્રભુ, વીતરાગતા સમજ્યો નથી,
આપનો બનનાર નિજની, જાતને સમજ્યો નથી; ॥૧॥
પર રૂપનો રાગી બની, તુજ રૂપને સમજ્યો નથી,
આતમા ગુણુવાન કિંમતી, આપનો સમજ્યો નથી. ॥૨॥
રસ ઉપસમમાં લળીયે કળીયે, નિજ ગુણુના લાંડાર;
રાગ તબ્યા એ રસિક હૃદયના, કરવા પાર વિહાર,—રસ૦

૩

વિમળતાના મુનિપતિ આધાર, ગયો છે દ્વેષ ને મોહવિકાર,—,
વાસ વસી નિજ લાવ રસીલા, પરના લાવ હટાવે;
દોષ ભરી દુઃખની દુનિયાને, ત્યાગી ત્યાગ બતાવે,
સુખ સાગરના સંચારે કસ્તુર, પુનિત દશાના ધાર—રસ૦

શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થ સ્તવન.

(ડે-સ-મને કાંકરી વાગે)

સાખી.

દર્શન સિદ્ધાચળતણાં, પામે જે નરનાર;
કર્મ ખપાવે ચીકણાં, સાધે જીવન સાર.
જાવું છે વિમળાચળની વાટ, લવ તરવા કાળે,
નહાવું છે સૂરજકુંડને ઘાટ, લવ તરવા કાળે.—જાવું

સીધ્યા અસંખીત પ્રાણી, વરીયા શિવ સુંદર રાણી;
જગવી ત્યાં ભક્તિ ધુન પવિત્ર, ભવ તરવા કાળે,—જાણું
પૂજને પ્રભુનાં પગલાં, પાવે પુન્યર્થનાં ઢગલાં;
અંતરમાં સમક્તિ ભાવે, યાત્રાએ જે નર જાવે,
સાધે છે ઉચ્ચ ગતિનો મેળ, ભવ તરવા કાળે.—જાણું
રચયિતા :

ચંદુલાલ અમીચંદ શાહ.

શ્રી વીર જીન સ્તવન.

॥ હંસા માનસના વસનાર—એ રાક ॥

સાખી.

માનવ આ સંસારમાં. પુદ્ગલ સુખના ખેલ,
પણ સંયમ લીધા વિના, ભવ તરવા મુશ્કેલ. ॥૧॥
સંયમ કેરી પ્રિતડી, કીધી જે પલવાર,
કાપે ભવની પાંખડી, ઉદ્ધારે સંસાર. ॥૨॥

૪

પ્રાણી ઉતરવા ભવપાર, ભાવે વીર પ્રભુ ભજીએ,
સાચો જીવનનો એ સાર, સમજી અંતરથી ભજીયે—પ્રાણીં
કર્ણોમાં.....ખીલડા,.....ઝીલ્યા.....એ.....કુલડાં;
સમજી સમતારસ સુખકાર, આત્મા ઉચ્ચ ગતિ વરીયે—પ્રાણીં
ચંડ કૌશકી ખુઝવી ખોલ્યા, જ્ઞાનીએ અંતરપટ ખોલ્યા,
ત્યાગી ક્રોધ વિકાર, પ્રભુજી પૂજી ભવ તરીયે;
ત્યાગી કલેશ વિકાર, ંહાલા વીર પ્રભુ ભજીયે—પ્રાણીં
મોંઘો માનવનો અવતાર, સમજી અંતરથી ભજીયે—પ્રાણીં

શ્રી પાર્શ્વ જીન સ્તવન.

॥ તર્જ : મીઠા લાગ્યા તે મને આજના ઉજાગરા. ॥

દેખી શ્રી પાર્શ્વતણી મૂર્તિ અલબેલડી,
ઉજવળ ભયો અવતાર રે (૨) મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો,
—શિવધામી ભવથી ઉગારજો,

અંતરા—

મસ્તકે મુગટ સોહિ, કાને કુંડળીયા,
ગળે મોતનકા હારરે. (૨) મોક્ષધામી૦
પગલે પગલે તારા, ગુણો સંભાળતા,
અંતરના વિસરે ઉચાટરે. (૨) શિવધામી૦
આપના હરિશને, આત્મા જગાડયો,
જ્ઞાન દિપક પ્રગટાવરે. (૨) મોક્ષગામી૦
આત્મા અનંતા પ્રભુ, આપે ઉગાર્યા,
તારો અંદુને ભવપારરે;
તારો સેવકને ભવપારરે. (૨) શિવધામી૦

નેમ રાજુલ સંવાદ.

॥ તર્જ : લેશો નિશાસા પરણેતરના ॥

પરણ્યા વિના સ્વામિ ન જાઓ, રાજુલ વિનવે નેમ,
પ્રીયુજી પાછા વળો.

રડતી મુકીને રીસાઈ ચાલ્યા, તોરણીએથી કેમ ?-પીયુજી

નેમજી કહે છે રાજુલ સુણજો, નથી તમારો વાંક,
રાજુલ ધૈર્ય ધરો.

કુંવારા વિયોગ કમે લખાયો, છુટે ન પડીયા ટાંક,-,
મુજને પરણી સ્વામિ માગો તો, આપું પિતાનું રાજ-પીયુજી
માલ ને મિલકત આપના ચરણે, જીવન તમારે કાજ-,,
નેમજી લાખે અખળા ન પરણું, સંયમ લઈશું આજ રાજુલ
આત્મ સિદ્ધિથી અમે ભોગવશું, ત્રણ ભુવનનું રાજ-,,
આઠે ભવે તમે રાખી છે પ્રિતડી, નવમે તમે ના પ્રાણ-પીયુજી
સ્વામિજી થઈને સુખ ભોગવીયા, અનુભવથી નિધાન-,,
આઠે ભવોની પ્રિતડી સારી, નવમે પુરું હું કોડ-રાજુલ
સંયમ લઈને સાથે વિચરીયે, પામીશું સુખ અજોડ,
રાજુલ ધૈર્ય ધરો. ૭

(પ્રાર્થના.)

॥ સંપૂર્ણ જગતમાં ઈશ્વર એકજ એ રાહ ॥

સંપૂર્ણ જગતમાં એક તું મહાવીર, ઈતર સર્વ અધુરા;
વિતરાગ સુજ્ઞાની આપજ છો, અવગુણ અજ્ઞાની અધુરા-સંપૂર્ણ

—: અંતરા :—

કોઈના જીવનમાં દ્રેષ દીઠા, (૨) કોઈમાં મિથ્યા અભિમાન-,,
કોઈ ધનધેલા કોઈ મનમેલા, કોઈ તનધેલા કોઈ વિષધેલા;
કોઈને ખ્યારાં છે માન,-પુરણ સર્વે પ્રભુ આપજ છો;
અંદુ અમ જ્ઞાન અધુરાં-સંપૂર્ણ

(રાગ-ભૈરવી.)

તુમરી શરણમેં આયોરી.....પાર ઉતાર.

લાખ ચોરાશી જીનમેં ભટકયો, દુઃખ અનંતમેં પાયોરી—પાર ઉતાર૦
 કુચુર કુદેવ કુધર્મમેં રાચી, વિરથા હી જનમ શુભાયોરી—,,
 કરમ ભરમ સખ દૂર નિવારો, રાગ દ્વેષ દુઃખ દાયોરી—,,
 સુમતિનાથ પ્રભુ સુમતિઃદીજે, દર્શન મન હુલસાયોરી—,,
 દીલ્હી શહેરમેં દર્શન પાયો, વલ્લભ આતમરાયોરી—,,

શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન

(રાગ-કાફી કાયાકા પીંજરા ડાલે.)

જીનરાજ નામ તેરા રાખું હમારે ઘટમેં,
 બાકે પ્રભાવમેરા અજ્ઞાનકા અધેરા
 ભાગ્યા ભય ઉભરા—રાખું૦
 મુદ્રા પ્રમોદ કારી, પ્રભુ પાર્શ્વજી તીહારી
 મોહ લગત હય પ્યારી—રાખું૦
 સુરત તેરી રાગે, દેખ્યા વીલાગ ત્યાગે
 અધ્યાત્મ રૂપ બાગે—રાખું૦
 ત્રિલોકી નાથ તું મહી
 મેં હું અનાથ શુભ હી
 કરીએ સનાથ, હમ હી—રાખું૦
 જીનજી તીહારી સાખે જીનહર્ષસૂરીભાષે
 દીલમાંજ ચેહી રાખે—રાખું૦
 —જીનરાજ

(કેન્સ : ચટકે મટકે.....રાહ)

શેર

સૌ સ્નેહથી આજે પ્રભુ, શ્રી વીરને વંદન કરો;
 દુઃખો બધા ટાળી વિભુ, અમ હૃદયમાં આનંદ ભરો.
 તનથી મનથી ધનથી ચિત્તથી, રટીએ શ્રી વીર જીનેશ્વરને,
 જેથી જનમ મરણ ટળી જા....ય. — તનથી.

શેર

મહાવીર નામ તારું, હું ચિત્તમાંડી ધારું;
 અંતર મેલ ટાળી. પ્રગટે જ્ઞાન ઉજાળુ.
 ચિત્તથી દ્રવ્યથી ધનથી આકૃતિથી, લજીએ શ્રી વીર જીનેશ્વરને,
 જેથી લવ લવનાં દુઃખ જા....ય. — તનથી.

(રાહ-સાજન સુન સપનેકી ખાત)

શ્રી શિતલ ઝાલો હમ હાથ, જનજ...હો....શ્રી શિતલ
 જમ જમ તુમ હમ, નામ દિલોમેં,
 લાવે જમ આનંદ વરસાદ-જનજ હો
 મોરે સ્વામિ, રસીલી તોરી પામી, મુરતિ ગુણ ધામી;
 આજ તો નાથ લાગ્યે મીલી, જનજ હો-શ્રી. શિતલ
 દિલ મિલાકર, જ્ઞાન દિલાકર, દેદો ધર્મકી રીત,
 આજુ બાજુ પર સુપાર્શ્વ સોહે, વાસુ પૂજ્ય જનંદ,
 કેસર પુષ્પસે કીજે અર્ચન, કરીયે લજન સુખકાર;
 ભવિયાં ? પલ પલ અપો જનરાજ—જનજ હો-શ્રી.

સાખી

આત્મ કમલ લલિત મિલે, જન જન આપ સુરંગ;
 શ્રી જન લક્ષ્મી મન લલી, કરે અનંગનો ભંગ.
 ભવિયાં પામે શિવપુર સાત-જનજ....હો....શ્રી૦

—૦—

સામાન્યજન સ્તવન

(ડે-સ-રાગિની મિશ્ર પહાડી-કહરવા દાદરા)

પ્રભુકો ગાયા અણુમોલરે, ધારી દિલમે ધારી (૨)
 જનવર કયા હૈ ગુણકે લચ્છે, તારક પ્રભુ હૈ અચ્છે અચ્છે,
 આવો ગા લો ગુણ રે, ધારી દિલમે ધારી (૨) પ્રભુ૦
 હૈ નાથ મેરા અણુમોલ, જય જય પ્રભુકી ખોલ,
 ગુણ ગણકા ખાજે ઢોલ, ભવિ દિલકો અપને ખોલ.
 ૧-૨-૩-૪ પ્રભુ૦

સખ દેવનમેં જીવજી સુહાવે, ભવિજીવોકે દિલકો રિઝાવે,
 જીસકા નહીં હૈ મોલ રે, જ્ઞાન ગુણે રંગ રોલ રે-ધારી૦
 દેખો દેખો નયનોમેં, કેસી ભરી જોતીયાં;
 યે ભારી ભારી જોતીયાં હૈ. શ્યામ શ્યામ નેનો પર.
 કયા જોમ આ રહા કલ હૈ ભવિકે દિલો પર,
 દેખો દેખો નયનોમેં, કેસી ભરી જોતીયાં;
 લલિત હૈ આલા, રૂપ નિરાલા આનંદ ખ્યાલા,
 જ્ઞાન કી શાલા, પ્રભુકો ગાયા અણુમોલ રે,
 ધારી દિલમે ધારી-પ્રભુ૦

(તર્જ—ખની હું પનઘટ પનિહારી)

મનવા જનવર ગુણ ગાના, શ્રી જનકે ગુણ ગાના—મનવા
 ઇસમેં દિલકો ઠાના, શુદ્ધ હૃદયસે ધ્યાના— „
 સારે ગુણ ગણ રહત જનંદમેં, હૈ ગુણ જ્ઞાન ખજાના,
 આઠો ચામ મુઝ ધ્યાન રહત હૈ, શ્રી જનકે ગુણ ગાના. „
 રાગ ન ઠાના દ્રેષ ન ઠાના, જગ માયા દૂર ઠાયા,
 દુનિયા છોડ વિરાગી જનવર, દસપર તાન લગાના— „
 પ્રીતિ જોડકર કર્મ ખપાના, શીખો, પાપ મિટાના;
 સખ દેવનમેં દેવ હૈ આલમ, ઇસમેં દિલકો ઠાના,— „
 તરનેકા શુદ્ધ માર્ગ ચહી હૈ, આત્મ કમલમેં ધ્યાના;
 ગુણ ગાયા એ લખિંધસૂરિને, શુદ્ધ સ્થાનકો પાના— „

—૦—

મુંખઇ શ્રી ગોડી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(ગજરા ગુંથ રહતી.....એ રાહ)

ગોડી પાર્શ્વનાથકે, શિર ચરણે ઝુકાય.—ગોડી
 તેરા નામકા પ્રભાવ, સારી આલમમેં હૈ સુના
 મનકા મોહ રહા હૈ, શિર ચરણે ઝુકાય;
 ગુણ ગાય રહા હય, „ „—પ્રભુ
 તેરા નહીં ભૂલું ઉપકાર, જસકાપાર નહીં પાના,
 સમકીત દાન દીયા હૈ, શિર ચરણે ઝુકાય;
 મુક્તિખીજ દીયા હૈ, „ „—પ્રભુ

પ્રભુ આત્મ કમલમેં ધ્યાના, દિલ સાફ કર શિવકાના,
સુખ લાગિધ પાતા હય. શિર ચરણે ઝુકાય;
શિવપુર જાતા હય, શિર ચરણે ઝુકાય—પ્રભુ

॥ રાહ-પુરૂષોત્તમ સમતા છે. ॥

તપ કરીએ સમતા રાખી ઘટમાં,— — તપ૦
તપ કરવાલ કરાલલે કરમાં, લડીએ કર્મ અરિભટમાં,—તપ૦
ખાવત પીવત મોક્ષ જે માને, તે સિરદાર બહુ જટમાં,—,
એક અચરિજ પ્રતિશ્રોતે તરતાં, આવે ભવસાયર તટમાં,—,
કાલ અનાદિકો કર્મ સંગતિથે, જીવ પડિયો જ્યુ ખટપટમાં,—,
તાસ વિયોગ કરણુએ કરણું, જેણે નવિ ભમીયે ભવનટમાં,—,
હોય પુરાણુ તે કર્મ નિર્જરે, એ સમ નહિ સાધન ઘટમાં,—,
ધ્યાન તપે સવિ કર્મ જલાઈ, શિવ વધૂ વરિયે ઝટપટમાં,—,

—શ્રી તપ:પદ પૂજા—

(રાહ—સચ્ચા સાંઘ હો ડંકા જોર બજાયા હો)

તપસ્યા કરતાં હો ડંકા જોર બજાયા હો— તપસ્યા૦
ઉજમાણા તપ કેરાં કરતાં, શાસન સોહ ચઢાયા હો;
વીર્ય ઉદ્ધાસ વધે તેણે કારણુ, કર્મ નિર્જરા પાયા— ,,
અડસિદ્ધિ અણિમા લાધિમાદિક, તિમ લાદિ અડવીસા હો;
વિષ્ણુકુમારાદિક પરે જગમાં, પામત જયત જગીશા— ,,

ગૌતમ અષ્ટાપદ ગિરિ ચડિયા, તાપસ આહાર કરાયા હો;
 જે તપ કર્મ નિકાચિત તપવે, ક્ષમા સહિત મુનિરાયા— ,,
 સાડા બાર વર્ષ જીન ઉત્તમ, વીરજી ભૂમિન ઠાયા હો;
 ઘોર તપે કેવલ લહ્યા તેહના, પદ્મ વિજય નમે પાયા— ,,

(તર્જ : સમજી જવાબદારી)

જિણુંદ તારી—મુરતી જિણુંદ તારી,
 છે આલંબન આધાર, મૂર્તિ જિણુંદ તારી.
 વરવા શિવસુખ વિસ્તાર, મૂર્તિ જિણુંદ તારી. ।

—: અંતરા :—

દષ્ટિ યુગલ સમતા રસ ઝીલે, વદન સરોજ વિકાસી,
 ઉપજાવે હર્ષ અપાર, મુરતી જિણુંદ તારી.....છે.
 નહિં ખોળામાં નારી નાહિ, હેતી માળા હસ્તે,
 નીરાગી એ નિરધાર, મુરતી જિણુંદ તારી.....છે.
 માણિક્યસિંહ કહે તુજ મૂર્તિ, (૨) તારણ ભવજલ તરણી; (૨)
 દીડી સુંદર દેદાર....મૂર્તિ

જયંતી ગીત

(તર્જ : તુમપે લાખો સક્કામ.)

વીર પ્રભુની જન્મ જયંતી આજે ઉજવીયે.....(૨)

—: અંતરા :—

ચૈત્ર સુદી તેરસ દિન સારા, ત્રણ જગતમાં આનંદકારા
જનમ્યા વીર કુમાર, જયંતી આજે ઉજવીયે—(૨)....વીર
ત્રણદ્વા દેવી નંદન ખ્યારા, સિદ્ધારથ કે કુલમે હારા,
સુખી હુવે નરનાર જયંતી આજે ઉજવીયે.... ”
ચોસઠ ઈંદ્રો પ્રેમે આવે, ગણધર મુનિજન પ્રભુ ગુણ ગાવે,
વરત્યો જય જયકાર, જયંતી આજે ઉજવીયે.... ”
દીક્ષા લે બહુ પરિસહ સહકે, કઠીન કાર્યો સઘળા દહકે,
પામ્યા કેવળ જ્ઞાન, જયંતી આજે ઉજવીયે.... ”
સમોવસરણ દેવોએ ઠાયા, સુરનર તિર્યંચ સઘળા આયા
દીની દેશના સાર, જયંતી આજે ઉજવીયે.... ”
આત્મ કમલમાં લાખિધ સાધી, જયંતની સળ ટાળો ઉપાધિ,
લેવા મોક્ષ હવાર, જયંતી આજે ઉજવીયે.... ૬

(રાગ—કાફી. સુની પડી રે સિતાર)

નૈયા ડુખીરે સંસાર, અમારા જીવનની....નૈયા
મોહની કર્મે પુન્યઈ વિસરી, ઉતારો લવપાર....અમારા
ચોરાશી લવના સાર અધુરા, વીર પ્રભુજી કરજો પુરા,
ત્રિશાલનંદન અર્જ સુણીને, ચંદુ જીવન ઉદ્ધાર,....અમારા

(તર્જ : કે મારા દીવડીયાની જોત)

કે મારા તુમ દર્શનના કોડ, પ્રભુજી પુરા કરજો આજ,
 (કે) મારા ભવનાં બંધન છોડ, આશા પુરી કરજો આજ,
 કે મારા તુમ દર્શનના કોડ
 અવર મિથ્યાત્વી દેવતજ્યા મેં, તુમ ભક્તિના પાઠ ભણ્યા મેં,
 (મારા) અંતર પ્રગટે જ્યોત, વિનંતી ધ્યાને ધરજો આજ,
 કે મારા તુમ દર્શનના કોડ
 તુમ સેવાની પ્રિત જો જાંગી, ભવ ઉધારક વીણા વાગી,
 (બાબુ) જ્ઞાન ચક્ષુની ખોડ, મારી પુરી કરજો આજ,
 કે મારા તુમ દર્શનના કોડ

(તર્જ : આતો લાખેણી લખજ)

આતો લાખેણી આંગી કહેવાય, શોભે જિનવરજી (૨)
 શુદ્ધ કેશર કરતુરી ખડેકાય, શોભે જિનવરજી

—: અંતરા :—

પુષ્પ પાંખો પ્રસરેલીતે, સુંદર સોહાય, શોભે જિનવરજી—આતો
 ભાવ અંતરના દર્શનથી, નિર્મલ રહે,
 મૂર્તિ દેખીને અંતરપટ, ભક્તિ વહે,
 જાણે જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય, શોભે જિનવરજી—આતો

જ્ઞાન ઉપજે છે લક્ષિતની ઓથે રહી;
જ્યોતિ પ્રગટે છે આત્માની શક્તિ ગ્રહી,
અંદુ વિનંતી ધ્યાને લેવાય, શોભે જનવરજી-આતો.

(તર્જ : જવા દે જવા દે)

લગાદે લગાદે કિનારે કિનારે, લગાદે તું નૈયા કેા સામે કિનારે

— : શેર : —

એ નાથ ઇસ સંસારમેં, હુંહું અનાદિસે તુએ ।
સર્દાર મેં નાદાન હૂં, આઝાદી બક્ષો અબં મુએ ।
જિન્દગી મેરી બિના તુએ, બંદગી બેકાર હૈ ।
કરુણા નજરસે જો નિહારે, દાસ ખેવા પારહે । લગાદે ॥૧॥

હે આર્જુ હરદમ મેરી, તુમ ધર્મકી ઇ શર્ણુ હો ।
ટલજય દુનિયાકી દશા, તુમ નામ મેરે કર્ણુ હો ।
જિનરાજ હે કરુણાનિધે તુમ ધ્યાનસે ભવ તર્ણુ હો ।
વલ્લભ ગુરુ સંસાર તારક, હૃદયકા આભર્ણુ હો । લગાદે ॥૨॥

આનંદ સિંધુ લક્ષ્મી દાતા, હર્ષ કે ભંડાર હો ।
હે જગતવલ્લભ વિશ્વબંધુ, સર્વ કે આધાર હો ।
કાંતિ તેરી હંસ જૈસી, વિશ્વમેં વિસ્તાર હો ।
એક બલક ઉસકી બક્ષ મુઝકો, નાથ બેડા પાર હો । લગાદે ॥૩॥

(રાગ—મિશ્ર ઝીઝોટી. તાલ, દાદરા, કિત ગયે હો)

તાત તુમ છો તારણહાર, મોહે તારીયે....તાત૦

—: શેર :—

શાન્તિ જીનેશ્વર સાંભળો, વાલમ મેરી વાત,
ટાળો ભવનો આંખળો, ઘાતિનો કરી ઘાત,
વિભુ કરુણા રસ ભંડાર, મોહે તારીયે....તાત

—: ચાલ :—

વિષ્ટપ માણુકે જિન વિશરામી,
આપ વિના ઓ અંતરજામી, કૌન કરે ભવપાર,
મોહે કૌન કરે ભવપાર (૨) મોહે તારીયે....તાત

—૦—

(તર્જ : ભણી ગણીને ભાષણ)

ભમી ભમીને ભવસાગરમાં, જન્મ દુખ્યા ત્યારે,
કે ભવથી પાર કરશે કોણ ?
અમે તમે તો સાથ રમેલા, ભૂલી જશો ત્યારે,
કે ભવથી પાર કરશે કોણ ?

—: અંતરા :—

પાપ હમારા ક્ષમા કરીને, હવે પ્રભુ ઉગારો,
ભાવ ધરીને સેવા કરતાં, સફળ બને જન્મારો
જ્ઞાની વિષ્ણુ મુજ પાપ પુન્યનાં, પ્રજ્ઞ ઉકેલે કોણ ?
(કે) ભવથી પાર કરશે કોણ ? (૨)—ભમી

નાથ નગીના નેમ પ્રભુજી, આપ વસ્યા ગિરનારે,
દયા કરીને સેવક ઉપર, અમી સીંચશે કયારે ?
ચંદુ (સેવક) ઝુકે આપ ચરણમાં, આત્મ ઉદ્ધારે કોણ ?
(કે) ભવથી પાર કરશે કોણ ? (૨)—ભમી

(તર્જ : અજબ જીંદગી અહીંની થઈ)

અજબ મૂરતી મહાવીર કેરી, નીરખી નયનાં ઠરે,
ભાવથી સારી ભક્તિ મળે—એ ટેક
દિન આખો ચિત્ત ચીન્તા વેઠી, વીરના દર્શન કરે....ભાવથી૦
વિતરાગી એ તો ભવતારક, વીરની સેવા છે સુખકારક.
અંતરમાં બે જ્યોત જાગી તો, જીવ્યું જીવતર ફળે....ભાવથી૦
અમ સેવક, ને એ છે તારક, કર્મ નિવારક, ને ઉદ્ધારક.
ત્રિસલાનંદન ખાંદ્ય ગ્રહે તો, સેવક ફેરા ટળે....ભાવથી૦

(તર્જ : સખીરી મટકી શેડી જાય)

—: શેર :—

પીઠ્ઠાર લલના તજી, દીધાં વરસી દાન,
સંયમ લઈ સહસા—વને, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન.
કુંવારી રાજુલ છોડી જાય, યાદવ નેમ નગીના,
તરુણીને તરછોડી જાય, યાદવ નેમ નગીનો,
શાસ્ત્ર ભણેલી સુંદરી, નહિ આપણ કે ખોડ,
ઉંચા કુળની એ વળી, નેમ નગીનની જોડ,

માગું હું ન્યાય તમારો, પ્રભુ શું છે વાંક હમારો,
 રથ વાળી પાછા દોડી જાય, યાદવ નેમ નગીનો-કુંવારી૦
 ઉઝસેનની બેટડી, રૂપ અનુપમ સાર,
 ભુગતે જોડી નેમની, નામે રાબુલ નાર.
 પ્રેમદા નહીં વાંક તમારો, સુણ્યા પશુ પ્રાણ પુકારો.
 પરણું નહીં અબળા જાણો, સંયમ લઈ સાથે માણો.
 ચંદુ એમ લવલય છોડી જાય, યાદવ નેમ નગીનો-કુંવારી૦

(તર્જ : શીતળ છે ને દાહક પણ છે)

શીતળ છે ને તારક પણ છે, મોહક નામ તમારા,
 દયા કરીને કર્મ નિવારો, શીતળનાથ હમારા-શી૦

—: અંતરા —

તુમ સેવાનો સાર પ્રભુજી, લવલવનાં દુઃખ ટાળે,
 શીતળ લાવે જો નિરખો તો, જન્મ મરણ નિવારે;
 લગી લગીને શીર ઝુકે છે, સેવક ચરણ તમારા-શી૦

(રાગ-કાફી-ચલો નીર ભરન પનઘટ સજની)

ચલો વીર પૂજન તન મન ધનથી,—ચલો૦

—: અંતરા :—

આવો ગીત પ્રભુકા ગાત ચલે, મહાવીર કી ધૂન મચાય ચલે;
 પ્રભુ દર્શન કી લાગી લગની,—ચલો૦

ઝંક ગ્રાઉન્ડ મ્યુઝીક

નીસારેરે, ગગમમ, પમ પડ.

પમમગ, ગરેસારે, ગરે ગડ.

પનીપની પનીપની, પમગમ, પમગમ,

પનીપની, પનીપની, પમગમ, પમ.

પ્રભુ મંદિર રૂમત ઝુમત જાયે, પૂજન કર દિવ્ય જીવન પાયે,
સખ જાત ભૂલે અપની અપની—ચલો૦
અજ્ઞાનકી આંધી ખીખર જાયે, જળ યશોભદ્ર વીર મન લાયે,
રવી ખિંખસે દૂર ચલે રજની,—ચલો૦
(મુનિશ્રી યશોભદ્રવિજયજી)

(રાગ : બહાર-ત્રિતાલ)

અખ હમ અમર ભયે ન મરેંગે,
યા કારન મિથ્યાત દીયો તજ, કયું કર દેહ ધરેંગે,—અખ૦
રાગ દ્વેષ જળ બંધ કરત હૈ, ઉનકો નાશ કરેંગે,
મર્યો અનંત કાલ તે પ્રાની, સો હમ કાલ હરેંગે— ”
દેહ વિનાશી તું અવિનાશી, અપની ગતિ પકરેંગે;
નાસી જાસી હમ થીર વાસી, ચોખે વહી નીકરેંગે,—”
મર્યો અનંત વાર ખીન સમજે, સખ સુખદુઃખ વિસરેંગે;
આનંદધન ખ્યારે અક્ષર દો, નહીં સમરે સો મરેંગે—”

(ચાલ-મુસાફર એકજ મારગના)

ભળું પદ હું શ્રી જીનવરકા, દિખાવે મારગ મુક્તિકા;
ભજીને અમે થશું ભવપાર, —ભળું—

—: અંતરા :—

એક લંગસે હમતુમ લેળે, એક રંગસે ન્યારા,
કમલ પરે હમ શુદ્ધ લયે તખ, થઈશું એકાકાર;
—ભળું પદ—

કેવલજ્ઞાન તોરે સરિખો, આશ્રવ ઇસકો રોકે;
સંવરલાવે પ્રભુ સેવંતા, લખિધ તણો લાંઝાર,—ભળુ પદ—

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન

(રાગ-દુર્ગા—ત્રિતાલ)

પ્રભુ જીન મોરી કોન ખખર લે,
હે સેવક કો ઉગારી.— પ્રભુ૦

અંતરા

શીશ મુગુટ કૌંઠ માળા સોહે, કાન કુંડલ છળી ન્યારી,
લક્ષ્મીચંદ પ્રભુ અરજ કરત હય, હે ભવપાર ઉતારી. પ્રભુ૦
(જૈન ગવૈયા. શ્રી. લક્ષ્મીચંદ મોહનલાલ)

શ્રી ચોવીશજિન સ્તવન

(મહારાજ કવડીયા ખેલ, એ રાહ.)

સિમરં નામ સિરિ લગવાન, દુનિસે ચાર કરે.—સિમરં
રૂપલ અણત સંલવ અલિનંદા, સુમતિ પદમ સુપારસ ચંદા,
સુવિધિ શીતલ શ્રેયાંસ જનંદા, વાસુ પૂજ્ય લગવાન. હું
વિમલ અનંત ધર્મ શાન્તિજન, કુંથુનાથ અરનાથ મહિજન;
મુનિસુવ્રત નમિ નેમિ પાર્શ્વજિન, નમો સદા વર્ધમાન. હું
યહ ચોવીશ જિનેશ્વર ખ્યારે, આપ તરે ઔરેંકે તારે;
વલ્લભ નિતનિજ ઘટમે ધારે, આતમ હુર્ષ અમાન. હું
(શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરિ)

॥ રાગ—પીલુ મિશ્ર ત્રિતાલ રાહ—ધીરે સે ગગરી ઉતાર. ॥

નિર્વૃતિ નગરી દિખાય દીયો રે—મોહો.
નગરી દિખાય દીયો, નૈયાં તિરાય દીયો,
જ્યોતિયાંસે જ્યોતિયાં, મિલાય દીયો રે —મોહો

—: અંતરા :—

સુવિધિ સ્વામી નામી, જગતી નાથ આલી હાથ,
આનિકસૂરિકો ઉદ્ધાર લીયો રે, —મોહો

॥ રાગ—રામગ્રી. ॥

ક્યારે મને મલશે મહારો સંત સનેહી ?—ક્યારે૦
સંત સનેહી સૂરિજન પાખે, રાખે ન ધીરજ દેહી—”
જન જન આગળ અંતરગતની, વાતલડી કહું કેહી—”
આનંદધન પ્રભુ વૈધવિયોગે, કેમ જીવે મધુમેહી—”

—૦—

(રાહ-સોજી રાજકુમારી સોજી.)

જગો ચેતનધ્યારે જગો, જગો તો બલીહારી—જગો૦
જગો જીનકો લજને વાલે, લજનેસે લવપાર લગાએ,
ઉડકર મુક્તિ નગરમેં જાએ. શિવ રમણીકી સેજ સોહાએ,
કેવલ જ્ઞાનકી જ્યોત જગાએ, પાવે લખિંધ પિયારી—જગો૦

સમૂહ ગીત

(રાગ ભૈરવી-જાઓ જાઓ એ મેરે સાધુ)

આવો આવો હે વીરસ્વામી, મારા અંતરમાં;
મારા અંતરમાં પધારો, મારા અંતરમાં.....આવો. ૧.
માન મોહ માયા મમતાનો, મમ અંતરમાં વાસ;
જળ તુમ આવો ત્રિશલાનંદન, પ્રગટે જ્ઞાન પ્રકાશ..... ,,
આત્મચંદનપર કર્મ સર્પનું, નાથ અતિશય ભેર;
દૂર કરવાને તો દુષ્ટોને, આપ પધારો મોર..... ,,
માયા આ સંસારતણી, બહુ વસ્તાવે કેર;
શ્યામ જીવનમાં આપ પધારો, થાયે લીલા લહેર..... ,,

લક્ષ્મી આપના શેઠ સુદર્શન, ચઢયા શૂળીએ સાચ;
 આપ કૃપાએ થયું સિદ્ધાસન, બન્યા દેવના તાજ..... ”
 ચંદનખાલાને ખારણે આવ્યા, અલિગ્રહ પૂરણ કાજ;
 હરખિત ચંદનખાલા નિરખી, પાછા વળ્યા લગવાન..... ”
 રડતી ચંદનખાલા ખોલે, ક્ષમા કરે લગવાન;
 કૃપા કરે મુજ રંકજ ઉપરે, દ્યો ખાકુલા આજ..... ”
 ખારે મતમાં એક નહીં મત, છતાં થશે લગવાન;
 શ્રેણિક લક્ષ્મી જાણી પ્રભુએ, કીધા આપ સમાન..... ”

(તજ-નારી આંખલડીના ઘાવ)

મહાવીર દર્શન કેરા લાલ, લેજો હરખી હરખીને,
 પ્રભુનો અંતરમાં સહુભાવ, ભરજો હરખી હરખીને-મહાવીર.
 પ્રભુના મધુરા મધુરા ગાન, પ્રીતે સુની સુનીને;
 સુણતાં લવનાં દુઃખડાં જાય, પ્રીતે નમી નમીને. ” ૨

— : અંતરે : —

એ ભવિયાં ભાવે લજીને, પામે છે મોક્ષનું ધામ,
 એ દિવ્ય મૂર્તિ શ્રી જીનવર કેરી, ઉતારે લવપાર,
 જીવનમાં [૨] એકજ છે એ સાર, લજીલો હરખી હરખીને ”
 તારી મૂર્તિ છે મનોહર, નમીએ હરખી હરખીને
 પ્રેમે “ જૈન ટોળી ” ગુણ ગાય, પ્રીતે નમી નમીને, ” ૩

(તજ્જ : આંગનામેં ગીધ્વી ખીલે)

તારોજી ફિરતે આયે, આંગણામે શરણે તેરે (૨)

અંતરા:—

મલિયા ભમત ભવિ જીવને દરબારે તોરે,
સુરંગી મૂર્તિ તારી, નાથ વો તો મનસે મિલે.—તારો૦
જલ હલ જયોતિ તેરે અંગડી, કોઈ આવે ન તોલે,
સુરંગી સુરતી તોરી નાથ વો તો હસતે ડોલે—તારો૦
ભવિયાં ભજત ઉઠી વીરને મનમાંડી તેરે;
મોહન દુઃખડાં જાવે, આજ સુયશ તોરે—તારો૦

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન

(તજ્જ-વિદાય બહાલમ તમારી લેતા)

શાંતિ સુરત તમારી જોતાં, શિર ઝુકે મુજ લખી લખીને
વેજલપુરમાં આજ નિહાળી, હૈડું હરખે હળી હળીને—શાન્તિ
તેજ સરોવર મુખ પર દીઠાં, લાગે ભવિના હૃદયમાં મીઠાં;
દશન અમૃત પીધું સુખેથી, નયન કટોરા ભરી ભરીને—શાન્તિ
અમોને આશા પ્રભુ તમારી, તમો વિના દુર્દશા હમારી;
મહેર કરો પ્રભુ હવે અમો પર, મોહ દહે મુજ છળી છળીને—
વિશ્વસેન અચિરાજ કે નંદન, તોડો હમારા કર્મોનાં ફંદન
આત્મિક આનંદ લહુ અનંતો, કતલ કર્મોની કરી કરીને—શાન્તિ
આત્મ કમલમાં લખિધ લેવા, પ્રેમે કરું જિન ચરણોની સેવા;
સેવાના મીઠા મેવાને પામી, મુક્તિ ચહું કર્મ હરીહરીને—શાન્તિ
(શ્રીમદ્ વિજયલખિધસૂરિ)

સામાન્ય જીન સ્તવન.

(તર્જા: પીયા મીલનકો જના.)

- જીયા જીજીદકો ધ્યાના હાં.....જીયા.
- મોહકા રાજ કર્મોકી ફેજ, દોનોકો હઠાના....જીયા. ૧
- શ્રીજિન ધ્યાતે ચલો, દંભી જગતકો ભૂલો,
જિનકે લીયે જીવનમેં, ત્યાગકો બઢાના....જીયા. ૨
- નેકીસેં કામ લે, મહાવીરકા નામ લે; (૨)
- ધીરે ધીરે, તીરે તીરે, નાવકો ચલાના....જીયા. ૩
- જીએ નહિ વિષયોકી આગ, હય ઉજળા જીવન ખાગ;
સોયા બહુ તું જાગ જાગ, ચલતા હય જમાના....જીયા. ૪
- તુએ મીલે એ મુક્તિરાજ, સેવા કર જિનકી આજ;
ચરોબદ્ર જ્યોતિમેં આજ, જ્યોતિકો મિલાના....જીયા. ૫

(ફાવે તે રાગમાં)

પ્રભુ લજલે મેરા દિલ રાજી રે.....પ્રભુ
આઠ પહોરકી ચોસઠ ઘડીયાં,
હો ઘડીયાં જીન સાજી રે.... ,,
દાન પુન્ય કછુ ધર્મ કરલે,
મોહ માયાકુ ત્યાજી રે.... ,,
આનંદધન કહે સમજ સમજ લે,
આખર ખોવેગા ખાજી રે.... ,,

॥ રાગ—કાનડો. ॥

દરિસન પ્રાણુ જીવન મોહિ દીજે.... દરિસન૦
 બિન દરિસન મોહિ કલ ન પરતુ હૈ,
 તલક તલક તન છીજે— દરિસન૦
 કહા કહુ કહુ કહત ન આવત,
 બિન સેજા કયું જીજે;
 સોહું ખાઈ સખી કાહુ મનાવો,
 આપ હી આપ પતી જે— દરિસન૦
 દેઠિર દેરાની સાસુ જેઠાની,
 ચુંહી સખ મિલ ખીજે;
 આનંદધન બિન પ્રાન ન રહે છિન,
 કોડી જતન જો કીજે.— દરિસન૦

॥ રાગ—સોરઠ ॥

કંચન વરણા નાહ રે મુને કોય મિલાવો— કંચન૦
 અંજન રેખ ન આંખ ન લાવે, મંજન શિર પડો દાહરે—મુને૦
 કૌન સેન જાને પર મનકી, વેદન વિરહ અથાહ;
 થર થર ધ્રુજે દેહડી મારી, જીમ વાનર ભરમાહરે;—મુને૦
 દેહ ન ગેહ ન નેહ ન રેહન, લાવે ન દુહા ગાહા;
 આનંદધન વાલો ખાંહડી ઝાલે,
 નિશદિન ધરૂં ઉમાહારે—મુને૦

કયું કરે ભક્તિ કરૂં ?

(રાગ-માલકોશી)

કયું કરે ભક્તિ કરૂં પ્રભુ તેરી—કયું ૦

ક્રોધ લોભ મદ માન વિષય રસ,

છાંડત ગેલ ન મેરી—કયું ૦ ૧

કર્મ નચાવે તિમહી નાચત,

માયા વશ નટ ચેરી—કયું ૦ ૨

દુષ્ટિરાગ દુઠ બંધન બાંધ્યો,

નિકસન ન લહી સેરી—કયું ૦ ૩

કરત પ્રશંસા સખ મિલ અપની,

પર નિંદા અધિકેરી—કયું ૦ ૪

કહત માન જિન લાવ ભગતિ જિન,

શિવ ગતિ હોત ન મેરી—કયું ૦ ૫

(રાગ-સોહિની)

સરણા તિહારે ગહી છે. ચંદા પ્રભુજી બે—શ૦

જનમ જરા મરણાદિક કેરી, પીડા બહુત સહી છે—શ૦ ૧

પરદુઃખ ભંજન નાથ બિરૂદ તુવ, તાતે તુમકો કહી છે—શ૦ ૨

ચિદાનંદ પ્રભુ તુમારે દરસથી, વેદના અશુભ દહી છે—શ૦ ૩

પ્રભુનું અદ્ભુત રૂપ

(રાગ-દેવગંધાર-ત્રીન તાલ)

દેખો માર્ધ અજબ રૂપ જિનજીકો;
 ઉનકે આગે ઔર સખહુકો, રૂપ લાગે મોહે પ્રીકો—દેખો.
 લોચન કરૂના અમૃત-કચોલે, મુખ સોહે અતિનીકો;
 કવિ જસવિજય કહે યોં સાહિબ,
 નેમજી ત્રિભુવન ટીકો—દેખો.

(રાગ-આશાવરી)

અનુભવ આનંદ પ્યારો, અખ મોહે.... અનુ૦
 એહુ વિચાર ધાર તું જડથી, કનક ઉપલ જીમ ન્યારો. અનુ૦
 બંધ હેતુ રાગાદિક પરિણતિ, લખ પરપખ સહુ ન્યારો. અનુ૦
 ચિદાનંદ પ્રભુ કર કિરપા અખ, લવસાગરથી તારો. અનુ૦

શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન.

(રાગ-સારંગ)

વિમલગિરિ કયું ન લયે હમ મોર—વિ૦
 સિદ્ધવડ રાયજી રૂપકી શાખા, ઝુલત કરત ઝંકોર—વિ૦
 આવત સંઘ રચાવત અંગિયા, ગાવત ગુણ ધમધોર—વિ૦
 હમ લી છત્ર કલા કરી નીરખત, કટને કર્મ કઠોર—વિ૦
 મૂરત દેખ સદા મન હરખે, જૈસે ચંદ ચંકોર—વિ૦
 શ્રી રિષહેસરદાસ તિહારો, અરજ કરત કર જોર—વિ૦ ૫

(તર્જ-સોજા રાજકુમારી સોજા)

સોયા જાંઘગી સારી સોયા,- સોયા૦

સોયા મેં અવિચારી.....સોયા૦

સોયા ગફલતમેં ભરમાયા;

મોહકા ભારી સપના આયા;

જુઠે જગડો સત્ય દિખાય,

પાર્શ્વપ્રભુને આન જગાયા;

યશોભદ્રકા બંધ છુડાયા,

ધ્યાવું ભવ ભય હારી—,,

શ્રી વીરનું પારણું.

(રાહ-પ્રિતમ પેરીસ જમએ.)

સ્નેહે સ્નેહે હીંચિણું શ્રી ભગવાન—વીરને વંદન કરીયે

બહાલુ બહાલુ વીરા એક તારું નામ—,, ,, ,,

બહાલુ બહાલુ મહાવીર તારું ધ્યાન—,, ,, ,,

—: અંતરો :-

ચૈતર સુદ તેરશનો ફહાડો, ત્રિશલાની કુખે તું જાયો;

ત્રણ ભુવનમાં વત્યો જય જયકાર.—વીરને વંદન કરીયે—૧

દેવ દેવી સહુએ હુલરાવ્યા, મેરૂ ઉપર પ્રેમે નહવરાવ્યા;

જેની ભક્તિતું થાયે નહીં ખ્યાન.—વીરને વંદન કરીયે—૨

માતા પિતાની ભક્તિ કરવા, ભાતૃ-પ્રેમને નહિં વિસરવા;
 ત્રીશ વર્ષે હંકાર્યું દીક્ષા વહાણુ.—વીરને વંદન કરીયે—૩
 તપ જપ સંયમને બહુ પાળી, કષ્ટ ઘણાંને નહિ ગણકારી;
 અગમગજ્યોતિ સમ પામ્યા કેવલ જ્ઞાન.—વીરને વંદન કરીયે—૪
 જગ કલ્યાણે જીવન ઝુકાવ્યું, લાન ભુલ્યાને જ્ઞાન બતાવ્યું;
 મૈત્રી ભાવે ઊતર્યા ભવજલ પાર.—વીરને વંદન કરીયે—૫
 અધમ ઉદ્ધારક ભવિજન તારક, ગુણ અનંતાના જે ધારક;
 એવા વીરને છે વંદન વારંવાર.—વીરને વંદન કરીયે—૬
 વંદન કરીએ ભાવે સ્મરીએ, ત્રિકાળ તહારું પૂજન કરીએ,
 તહારા નામે સદા સુખ થાય.—વીરને વંદન કરીયે—૭
 બહાલુ બહાલુ—

નેમ-રાજુલ સંવાદ.

(તર્જ—માનો માનુની મોંઘા માનો મનાવું)

માનો શ્રી નેમ મારા, માનો મનાવું તમને,
 બોલો શું વાંક મારો, શાને સ્તાવો અમને.

—શેર—

તમે માનોને સ્વામીજી, તમોને હું મનાવું છું,
 જશે પાછા જો તરછોડી, તમારી સાથ આવું છું;

ક્રીધી જે આઠ લવની પ્રીત, તેને યાદ લાવું છું,
તમારી કિંકરી થઈને, ચરણમાં શિર ઝુકાવું છું.

માનો શ્રી નેમ મારાં

કહે છે નેમ રાજુદને હું નિશ્ચે ઘેર જાઉં છું,
સુષ્યા છે પ્રાણ પોકારો, પશુના હું મુંઝાવું છું;
અહીંને ત્યાગ શીવરાણી, પરણવાને હું ચાહું છું,
તર્યા-તારે કહે ચંદુ, પ્રભુના ગુણ ગાઉં છું,

માનો શ્રી નેમ મારાં

[જિન ભક્તિરસ ઝરણાં]

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(તર્જ-છાનો છાનો હો નંદના કીશોર)

તારો તારો હો પાર્શ્વ જિણુંદ-વામાણ નંદ,

ટાળો ટાળો હો ભવોભવ ફંદ-વામાણ નંદ.

તારી મુરતી અલબેલડી સોહિ સોહિ,

ઘેલી થઈને સુરનારીઓ મોહિ મોહિ.

જયકારો છે તારો જગમાં જીણુંદ-વામાણ નંદ.

ભક્તિ ભાવે કંઈ તારી સેવા સેવા,

ભવ ભાગીને આપજો મુક્તિ મેવા.

ચંદ્ર પામું હું જેથી સુખ અખંડ-વામાણ નંદ.

તારો તારો

શ્રી મહાવીર સ્વામિનું સ્તવન.

ગિરિઆરે ગુણ તુમતાણા, શ્રી વર્દ્ધમાન જિનરાયા રે;
 સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મળ થાયે કાયા રે. ગિ૦ ૧
 તુમ ગુણગણ ગંગાજલે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં રે;
 અવર ન ધંધો આદરું, નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે. ગિ૦ ૨
 ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસે રે;
 જે માલતી ફૂલે મોહિયા, તે ખાવલ જઈ નવિ બેસે રે. ગિ૦ ૩
 ઇમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રામ્યા ને વલી મામ્યા રે;
 તે કિમ પરસુર આદરું, જે પરનારી વશ રામ્યા રે. ગિ૦ ૪
 તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે;
 વાચક જસ કહે માહરે, તું જીવજીવન આધારો રે. ગિ૦ ૫

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન

(રાગ-માલકંસ-ત્રિતાલ. રાહ-મુખ મારે મારે.)

પગ ઘુઘર ખાંધ કર નાયું,
 નાયત બાવે પ્રભુ દરબારે, મોક્ષહી ફલ મેં યાયું—પગ૦

—: અંતરા :—

યહ જોખનકા કયા ભરોંસા, વ્યર્થ માયામેં રાયું,
 લક્ષ્મીચંદ કહે સુમર સુમર મન,
 પ્રભુ શરન એક સાયું—

પગ૦

[જેન ગવૈયા લક્ષ્મીચંદ મોહનલાલ]

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન

(રાગ-દરબારી-ત્રિતાલ, રાહ-ધુંધટકે ૫૮ ખોલ.)

પ્રભુકે બચન મત બોલ, તોરી નૈયા તરેંગે
જાએ સમય અણબોલ, પ્રીરનાહી મિલેંગે,
ઝટ ઘટમેં ધરવીર વચનતું, જ્ઞાનહૃદય દ્રગ ખોલ-તોરી૦

—: અંતરા :—

ધન જોખનકા કયા બિશવાસા, જુઠંબચન મત બોલ,
પ્રભુકે શરણુ ખીન જુઠં સહરા, જીન મતસે મત ડોલ;
શિવ લક્ષ્મી કી આશ જો ચાહે, પ્રભુ ચરણુ શિર ઢોલ-તોરી૦

શ્રી નવપદજી સ્તવન.

(રાહ-ચલ ચલરે નવજવાન)

નવપદકા ધરો ધ્યાન.....(૨)

સખ ગુનોંકી ખાન-ખાન-પદકા ધરો ધ્યાન.

નમો અરિહંત, સિદ્ધ સૂરિ સંત;

વાચક મુનિ દર્શન, જ્ઞાન ચરન તપન;

નવપદ સમો હૈ નહિ, ઓર કોઈ ધ્યાન-નવ૦

શ્રીપાલ પરે જો, સિદ્ધ ચક્ર લજે જો;

દક્ષ વો ઇનસાન, પાવેગા સિદ્ધિ સ્થાન;

નવપદ સમો હૈ નહિ, ઓર કોઈ ધ્યાન-નવ૦

(આચાર્યશ્રી લાવણ્યસૂરીશ્વર શિષ્ય મુનિશ્રી દક્ષવિજયજી)

(રાહ-જરા કહોજી સાંવરીયા)

જરા જોને જીવલડા તું તંદ્રા તજી,
 તંદ્રા તજી, શુભ દ્રષ્ટિ સજી.....જરા૦
 સૂતો તું સોડ તાણી, નહીં કૃત હૃદયે વિચાર્યું તેં કંઈ;
 રામા રમાના રંગમાં, રાચ્યો દિવાનો થઈ.....જરા૦
 સુગુરૂ નવિ સેવિયા તેં, સખઈ સાધન ન કીધું કંઈ;
 પરતાપ પંચ પ્રમાદમાં, જીંદગી બધી એળે ગઈ....જરા૦
 (વિજય માણિક્યસૂરિ)

(રાગ-ભીમપલાસ-રખકી મરજી કયા જોને)

જો જિનકી પૂજા કર જાવે, તસ લવસાગર દુઃખ ના થાવે-જો૦
 જો જિનવર પૂજા કરતા હૈ, વો પાવે સુખ દુઃખ ના પાવે;
 ચહ જિન ગાવે ગણુધર ગાવે; સજ્જન સાધુજન કરમાવે-જો૦
 પૂજક પૂજન કર શુભ ભાવે, આતમ પરમાતમ પદ પાવે;
 જખ આતમ લક્ષ્મી ઘટ આવે, તખ વહ્નિભ આતમ હર્ષાવે-જો૦
 (શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિ)

(રાગ-ખિહાગ-દીપચંદી)

જિનંદ પદ કયું ખિસરો રે, સુજાની-જિનંદ.
 મન વચ તન કર પદ કજ સેવો, ભૂંગ પરે લપટાની-જિ૦
 ધર્મનાથ જિન ધર્મકે ધોરી, કરમ કલંક મિટાની-જિ૦
 નગર નકોદર ખિંબ ખિરાજે, કર દરશન સુખ માની-જિ૦
 આતમ અનુભવ રસકે દાતા, વેગે વડે શિવરાની-જિ૦

શ્રી મહાવીર સ્વામિનું સ્તવન.

॥ રાહ-ચલ ચલ રે નૌજવાન. ॥

વીર વીરકા કરો ગાન
હય વો સુધાપાન-પાન-વીરકા કરો ગાન, વીર વીરકા.
પરમપૂનિત નામ, કોઈ નહિ ઢામ,
કર સફળ જનમ, તું કયું બના અધમ;
જગમેં તેરા કોઈ નહિ, વીરકો પહેચાન-વીર વીરકા.
તું જિન જપેગા, કર્મોસે છુટેગા,
વો મોહ કેરા બાન, ચુક જાયેગા નીશાન;
'જગમેં' તેરા કોઈ નહિ, વીરકો પહેચાન-વીર વીરકા.
કરો વીરકા પૂજન, જહાં તક ચલે આદમ;
યે હય જીંદગીકી કયા મઝા-આજ રાગ ઓર કલ કળ,
પ્રીર કયું ભૂલા તૂં શ્રીમહાવીર, પ્રીર કયું તેરે પાંવમે જંભર;
યશોભદ્ર આજ બન તું ધીર
તું ન કરે જિનકા ધ્યાન, કૈસે તરેગા, કૈસે તરેગા, સોંપ તું સુકાન,
જગમેં તેરા કોઈ નહિ, વીરકો પહેચાન-વીર વીરકા.

૧ જો અહિં સુધી આવું હોય તો “યશોભદ્ર આજ તુંહિ
વીરકો પહેચાન” બોલવું.

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન

॥ રાહ-કિસે કરત મૂરખ પ્યાર પ્યાર ॥

પ્રીતિ પાર્શ્વ પ્રભુજીસે ધાર, ધાર, ધાર, તારક વોહી હૈ,
તારક વોહી હૈ, તારક વોહી હૈ, તારક વોહી હૈ—પ્રીતિ૦

શેર

સચ્ચા જીનસે હિલના મિલના, સચ્ચી ઈનકી પ્રીત;
પ્રભુ ગુણ કે ગાવો નિશદિન, લગાદો ઇસમેં ચિત્ત,
તેરા જીવન હૈ એક સાર, સાર, સાર,—તારક૦

શેર

ખુરા જગમેં રૂલના ઝુલના, ખુરી મોહકી રીત,
ત્યાગો ત્યાગો મત હી ભૂલના, ગાવો જિનવર ગીત,
રાખ પ્રભુમેં તું પ્યાર, પ્યાર, પ્યાર,—તારક૦

શેર

જુઠા જગકા કાવા દાવા, જુઠા જડ વિકાર;
સચ્ચા પ્રભુકા શાસન માનો, સચ્ચા ધર્મ પ્રકાર,
વામેય ભક્તિસે ધાર, ધાર, ધાર—તારક૦

શેર

ભક્તિ રંગ અભંગ હૈ ચેતન, જ્ઞાન ગંગ સુરંગ;
ઉસમેં ન્હાકર શુદ્ધ બનો તુમ, નાહક નહો તંગ,
કલી ન હોગા ખ્વાર ખ્વાર, ખ્વાર,—તારક૦

—શેર—

આત્મ કમલ મેં જિનજી ધ્યાવો, ગાવો ગુણ હિતકાર,
 યે હૈ જગમેં સારહી ચેતન, ચેહી કરે લવપાર,
 લખિધ સૂરિ સુખકાર, કાર, કાર, -તારક૦

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

॥ રાગ-ભૈરવી ॥

શુભ મારગ દિખલાદે, પ્રભુ વીરજી ખ્યારે,

અંતરા

ત્રિશલાનંદન જગદાકંદન, જ્ઞાનનિકંદન લવહુઃખ ભંજન,
 સિદ્ધારથકે ફુલારે-પ્રભુ વીરજી ખ્યારે (૧)

જ્ઞાની ધ્યાની સચ્ચેદાની, વરસાવો કઙ્કણ રસ પાની,
 તુમ્હીને ભવિકજન તારે-પ્રભુ વીરજી ખ્યારે (૨)

ચંદન બાલા દિન કે તારા, લબ્ય જનોંકા દીયા સહારા,
 હમ હી હૈ ભક્ત તુમ્હારે,-પ્રભુ વીરજી ખ્યારે (૩)

શાન્તિ કીર્તિ કાન્તી કે દાતા, શિવરમણીકે પરમ વિધાતા,
 જૈન ધર્મ કે તારે-પ્રભુવીરજી ખ્યારે (૪)

પ્રેમ મૂર્તિ પુરૂષોત્તમ ખ્યારે, ધર્મ અહિંસા કે રખવારે,
 રામ શરણમેં તુમ્હારે-પ્રભુવીરજી ખ્યારે (૫)

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

(રાહ-ખાલમ આયે ખસો મોરે મનમે)

મહાવીર મુરત બસી મોરે મનમે

દેખન આયે હુઃખ જિસરાયે, તુમ બીન ખ્યારે કોન બચાવે,
મનમે માયા મોહ બસત હૈ, જબ ફિરત યહ ભવમે-મહા
તેરી મુરતકી હૈ બલિહારી, દેખત લાગે મોહનગારી;
ભાવે ભજે સંસાર છુડાવે, ભવ ફેરી મીટે એક પલમે,
શિવ લક્ષ્મી મીલે એક છીનમે-મહાવીર૦

॥ રાગ-ખાગેસરી-॥ (લાગી લગન મને)

નાવરીયા મોરા કોન ઉતારે બેડા પાર
ઈહ સંસાર સમુદ્ર ગંભીરા, કીસ બીધ ઉતરંગા પાર
રાગદ્વેષ દોનું નદીયાં બહત હૈં, —નાવ૦

બ્રમન કરત ગતિ ચાર—,,
રિષભદાસકો દરિશન ચાહીયે,
એહી બિનતી અવધાર—,,

॥ રાગ—તિલંગ ॥

ઐસી કરો બક્ષીસ, પ્રભુ મોહે, —ઐસી૦
દ્વાર દ્વાર મેં નહિં ભટકુ, નમું કીસી અનક્ષીસ—પ્રભુ૦
શુદ્ધ આત્મ કલાહ્ય પ્રગટે, ઘટે રાગને રીશ —,,
શુભવિલાસકી આશા પુરો, હે જગપતિ જગદીશ—”

॥ રાહ—હનિયા તણા દિવાના ॥

જ્યોતિ અજબ છે જિનવર, ખૂટી નહિં એ ખૂટે;
પ્રિતી અતિ છે તુમથી, ટૂટી નહિં એ ટૂટે—જ્યોતિ
લખ લૂંટ કોઈ મચાવે, કોઈ પ્રાણ પણ પચાવે;
એ પ્રેમ મુજ પ્રભુનો, છૂટ્યો કદી ન છૂટે —”
ભટકુ નહિં હું ભવમાં, અટકુ ન હું ખ દવમાં;
કુંથુ જિણુંદ ભેટી, આનંદ ચિત્ત લૂટે —”
આતમ કમલની ધારા, લખિધ જિનંદ ધ્યાને;
વધતાં વિશેષ ભાનું, કર્મોનો કુટ કૂટે —”

—૦—

શ્રી નેમીનાથનું સ્તવન

॥ રાગ—ભીમપલાસી—રાહ—એ...વાંચી શકે છે ॥

એ.....એ નેમી જિણુંદ મુજ હૃદય વસો,
એ.....માણું બસ એજ મુજ હૃદય વસો—ને
રાતદિન સ્મરણ કરું તમારું હું દીનાનાથ;
મેં હું અનાથ નાથ ઝાલો મુજ રંક હાથ,
જે હૃદય ભાવ રાખે, તે ભકિતરસ આખે;
જેને અંતર અંતર ભાવ પુરણ ભર્યા,
એ.....એ અંતર અંતર વિજય પુરણ મળ્યા.

એ.....એ.....નેમી०

[શ્રી. ભાઈલાલ નાનાલાલ શાહ.]

સામાન્ય જિન સ્તવન

॥ તર્જ—છબી તારી દિલને દુભાવી રહી છે ॥

જપીલે જપીલે દિલારે દિલારે
દિલારે દિલારે દિલારે દિલારે;
લગાદે તું નૈયાકો મુકિત કિનારે—જપીલે૦

શેર—

પીઓ એ જ્ઞાનકા ખ્યાલા, ટળે અજ્ઞાનકી ખાતો;
તરો તુમ કાની દુનિયાસે, હટાદો મોહકી લાતો.
જિજ્ઞાસકા ધ્યાન ધર ખ્યારા, જીવનકા તું સુધારા કર;
હટાદે જીહી જગ માયા, ફસા હે ક્યોં કુધારા પર,
—જપીલે૦

શેર—

સુતે હો ક્યોં યું ગફલતમેં, નિજતમ ધન લુટાતા હૈ;
શાહારા હૈ પ્રભુ ખ્યારા, નાહક મેં ક્યોં કુટાતા હૈ,
જગ તું જો જરા ચેતન, પલકકી ચે યુવાની હૈ;
સૂરિ લખિધ પ્રભુ સેવા, હટે જિસસે દિવાની હૈ
—જપીલે૦

॥ તર્જ—મન સાફ તેરા હૈ, યા નહિ—॥

સત્ય શીલ દયા ધર્મ કે, અવતાર તુમ્હી થે,
હે વીર પ્રભુ દેશ કે આધાર તુમ્હી થે, શિશુગાર તુમ્હીથે—હે.

અંતરા—

થી દેશમેં ચહુ ઔર ઘટા, પાપકી છવાઈ,
જળ દિન અનાથોને, મચાઈથી દુહાઈ,
તબ ડુબતી ઇસ નાવકે, પતવાર તુમ્હી થે —હે વીર૦

જળ યજ્ઞ ક્રિયામેં ભી, પશુ વધકી પ્રથાથી;
નિર્દોષ અનાથોંકી, દુહાઈ ભી વૃથા થી;
તબ જીવેકે રક્ષક દયા ભંડાર તુમ્હી થે —”

ત્રિશલાકી તપસ્યાઓંકા, ફલ પ્રગટ દિખાયા;
એક પાંવકે અંગુષ્ઠસે, મેરૂંકો હિલાયા,
સૂર રાજ્ય ભી જિન ચરણોપે, બલિહાર તુમ્હી થે —”

ચંદનકો ભી જિન ધર્મકા, બલ તેજ દિખાના,
ખાલાકા શ્રી ચર્ણો પે, ફિર શિશ નમાના,
સંસાર પે યું કરતે, જો ઉપકાર તુમ્હી થે —”

જળ આપકે કાનોમેં, ઘડે કીલ ન જોલે,
બહેતીથી રૂધિર ધારા, મગર નયન ન જોલે,
જળ જોલે અમર નયન, તો સંસાર તુમ્હી થે —”

॥ રાગ—પીલુ—ત્રિતાલ ॥

મુસાફિર રેન રહી અબ ચોરી —મુસાફિર૦
જાગ જાગ તું નિંદ ત્યાગ દે, હોત વસ્તુકી ચોરી—,,
મંજીલ દૂર ભર્યો ભવસાગર, માન કુર મતી મોરી—,,
ચિદાનંદ ચેતનમય મુરત, દેખ હૃદય દ્રગ જોરી —,,

—૦—

॥ રાહ—સામે કિનારે આલિપ્રેમ—॥

નિરંજન નાથ મોહે કૈસે મિલેંગે,
કૈસે મિલેંગે પ્રભુ કૈસે મિલેંગે—નિરં०

અંતરા—

દૂર દેખુ મેં દરીયા કુંગર, ઉંચે બાદલ નીચે જમીયુ—
તલેરે—,,
ધરતિમેં ઢુંડુ તિહાંન પિછાનું,
અગનિ સહુ તો મેરી દેહી જલેરે—,,
આનંદધન કહે જસ સૂનો બાતાં,
એહી મિલે તો મેરો ફેળો ટલેરે—,,

(રાગ—દુર્ગા—ત્રિતાલ)

મનમોહન મૂરતીવાલે, મૂરતીવાલે હૈ પ્રભુ આલે—મન૦
અહનિશ તોરા ધ્યાન ધરતહું, ગુણિજન ગણધર ગુણ—
ગાવત હૈ—,,
આત્મ કમલમેં તુમહી બસત હૈ, લખ્મિસૂરિ ગણે—
ગુણમાલા—,,

સામાન્ય જિન સ્તવન

॥ રાહ—આટલી આ અરજ મારી—॥

આટલો સંદેશો મારા પ્રભુજીને કહેજો—આ●
 કાયાનું દેવળ અમને લાગે છે કાચુ,
 તેની લાલવણી અમને કહેજો—સંદેશો●
 કાયા પડશે ને હંસો ક્યાં જઈ સમાશે,
 તે ઘર બતલાવી અમને દેજો—,,
 સિદ્ધ સ્વરૂપી મારી નજરે નાવે,
 આવીને દર્શન અમને દેજો—,,
 અમેરે તુમારે ને તમેરે અમારે,
 જનમો જનમ પ્રિતી રહેજો—,,

શ્રી વીર જિન સ્તવન

(રાગ માંડ—કૈસે છીપોગે અથ તુમ કૈસે છીપોગે)

કૈસે મીલોગે પ્રભુ તુમ કૈસે મીલોગે
 ઓ નીરાગી જિનજી કૈસે મીલોગે
 દેવ દયાળુ તુમારા નામ દીલારા
 મહાવીર તરાદો હમારી નાવ કીનારા
 અથ તો બતાવો પ્રભુ તુમ કૈસે મીલોગે
 ઓ નીરાગી.—કૈસે●

જીયા હુઆ લીન તેરી સુરતીયામેં
 દીલ હુવા અધીર મુક્તિ મંદીરીયામેં
 અર્જ યશોભદ્રકી તુમ નહિ ભૂલોગે
 વીર નહિ ભૂલોગે
 ઓ નીરાગી જિનજી કેસે મીલેંગે.—કૈસે૦

શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન

(ભીમપલાસ મીશ્ર)

પારસ મુર્તિ ખ્યારી ખ્યારી
 તીન જગતસે ન્યારી.—પારસ૦
 સમક્તિ સાર દીયે લવીયણકે
 ભવસે પાર ઉતારી.—પારસ૦
 દેવ અનેરે સખ કોઇ દીઠે
 નહી કોઇ સમ હે તારી.—પારસ૦
 સરપન કો પ્રભુ તુમને તારે
 અખ હૈ હુમારી વારી.—પારસ૦
 વામા દેવી કે પ્રભુ નંદન
 અંદન શીતલ ભારી....—પારસ૦

[શ્રી. અંબાલાલ છોટાલાલ]

શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થ સ્તવન

(રાગ. માંડ-અદેજવન હ્રય સંશ્રામ)

આદી નિશુદં જીકો વંદે વિશુધ વારંવાર
વંદે સુરનર વારંવાર-વંદે૦

આદી નિશુદં આદી મુણીદં
આદી હય ભૂપાલ વંદે આદી હય ભૂપાલ
લે ઉસીકા નામ વંદે સુરનર વારંવાર (૨)
હરિ હય તું હય પ્રહ્મા વિધાતા

જગ ત્રાતા જગ બ્રાતા
વંદે જગ ત્રાતા જગ બ્રાતા
લે ઉસીકા નામ વંદેસુર નરનર વારંવાર (૩)

ભરત ભુપતિ બાહુ બળીજીકો
ક્રીયા જ્ઞાનસે જ્ઞાતા
વંદે ક્રીયા જ્ઞાનસે જ્ઞાતા

લે ઉસીકા નામ વંદે સુર નર વારંવાર (૪)
પ્રાહ્મી સુંદરી લયી ગણિત
દક્ષીણ વામજ હાથ

વંદે દક્ષિણ વામજ હાથ
લે ઉસીકા નામવંદે સુરનર વારંવાર (૫)

અઢાર કોડા કોડી સાગરસે
અંધજ મુક્તિ દ્વાર

વંદે બંધજ મુક્તિ દ્વાર
 લે ઉસીકા નામ વંદે સુરનર વારંવાર (૬)
 કદમ્બગિરિ પર નેમી લાવણ્ય
 દક્ષ સુશીલ ખાલ
 વંદે દક્ષ સુશીલ ખાલુ
 લે ઉસીકા નામ વંદે સુરનર વારંવાર (૭) આદી

By A. C. Shah

શ્રી વીર જિન સ્તવન

[રાગ-કાલીંગઝા]

ત્રીશલા દે ગોદ ખીલાવે છે ત્રીશલા દે ગોદ ખીલાવે છે.
 વીર જીવંદ જગત કર પાલા
 તેરાહી દર્શ સુહાવે છે.-ત્રીશલાં
 આ મેરે વહાલા ત્રીભુવન લાલા
 હુમક હુમક ચલ આવે છે.-ત્રીશલાં
 આવો સખી મુજ નંદન દેખો
 પ્રીર પ્રીરકે કંઠ લગાવે છે.-ત્રીશલાં
 પારણે પોઢયો ત્રિભુવન નાયક
 જગત ઉદ્યોત કરાવે છે.-ત્રીશલાં
 આતમ અનુભવ રસકે દાતા
 ચરણ શરણ તુમ લાવે છે.-ત્રીશલાં

॥ રાગ-સૂરતિ ટાડી. ॥

પ્રભુ તો સમ અવર ન કોઈ ખલકમેં,
હરિહર પ્રદા વિગૂતે સોતો, મદન હત્યો તેં
પલકમેં—પ્રભુ

જ્યોં જલ જગમેં અગન ધૂળવત,
વડવાનલ સો પીયે પલકમેં;

આનંદધન પ્રભુ વામારે નંદન, તેરી હામ ન હોત—
હલકમેં—પ્રભુ

(રાહ—વંદેમાતરમ્)

વંદે મહાવીરમ્ (૨)

સુગુણાં, સુહૃદાં, ગોયમ ગણધરમ્
શુભ્રગણા લયમ્, મહાવીરમ્ —વન્દે

જય વિભુવરા, હે કૃપાનિધિ,
પ્રભુ જિનવરા, શુભ્રવારિધિ 'વિજય' સુખદા,
તારક ભવોદ્ધિ, શાંતિદામ્, સર્વદાં, જિનવરમ્
—વન્દે

(રાગ-ભૈરવી તર્જ-પીલો પીલો)

પીલો પીલો જીવવાને નેમિનામ, સુધાધામ આપે
દિલને આરામ-પીલો०

જીવનમાં દીઠી મધુરા, અમરના વર્ગની ધુરા;
ધરનાર ધરે છે નામ, સુધાધામ, આપે દિલને આરામ-,,

શેર

દેવના પણુ દેવલાહા, જાંઘગાનીના;
છે ખૂબીથી એ ભર્યા, આ લોક શાલામાં,
ખ્યાલા એ જ્ઞાને છલાછલ, પ્રેમથી પીધા કરો;
પાયા કરો એ અન્યને, નીચ કર્મને દૂરે હરો,
એ પ્રભુજનો પેગામ, સુધાધામ, આપે દિલને આરામ-,,

શેર

આતમ કમલ ખીલી રહ્યું, એમાં જીવન જીવ્યા કરે;
લગ્નિધ કહે એ સત્ય માનો, શાશ્વતું જીવન ધરે;
રે જપો પલે પલે એ નામ, સુધાધામ, આપે દિલને આરામ-,,
(શ્રીમદ્ વિજય લગ્નિધસૂરીશ્વરજી)

ત્વમેવ શરણું મમ.

[રાગ-કાફી]

તો બિનુ ઓર ન જાયું, જિનંદરાય ! તો ૦ ટેક ૦

મેં મેરો મન નિશ્ચય કીનો,

એહમાં કછુ નહિ કાયું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૧

તુમ ચરન-કમલપર ભ્રમર-મન મેરો,

અનુભવરસ ભર ચાખું;

‘અંતરંગ અમૃતરસ ચાખો,’

એહ વચન મન સાચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૨

જસ પ્રભુ ધ્યાયો મહારસ પાયો, અવર રસે નહિ રાયું;

અંતરંગ ફરસ્યો દરસન તેરો,

તુજ ગુણ-રસ સંગ માચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૩

પ્રભુને શરણે.

[રાગ-વન્યાશ્રી અથવા ગુજરી]

જિન ! તેરે ચરન સરન ગ્રહું—ટેક ૦

હૃદય કમલમેં ધ્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણુ વહું. જિન ! ૧

તુજ સમ ખોલ્યો દેવ ખલકમેં, પૈખ્યો નાહિ કખહું;

તેરે ગુનકી જપું જપમાલા, અહનિશિ પાપ દહું. જિન ! ૨

મેરે મનકી તુમ સખ જાનો, કયા મુખ ખહોત કહું ?

કહે જસવિજય કરો ત્યું સાહિબ, જ્યું ભવ-દુઃખ ન લહું. જિન !

શ્રી શંખેશ્વરજી પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

॥ તર્જઃ કાલી કમલી વાલે તુમકો ॥

શ્રી શંખેશ્વર સ્વામી, મુજરા લેનાજી ધાર,
 શ્રી શંખેશ્વર પારસ સ્વામી, સેવક અર્જ કરે શિરનામી
 લીજે અર્જ સ્વીકાર—મુજરાં ॥૧॥
 યાદવપતિકી અરતિ ટારી, જરાસંઘકી જરા નિવારી,
 કીનો પર ઉપકાર—મુજરાં ॥૨॥
 શંખેશ્વર યાદવપતિ ધ્યાવે, શંખેશ્વર પારસ જગ ગાવે,
 વારવાર બલિહાર—મુજરાં ॥૩॥
 દાસ આસ ધર પાસે આવે, લક્ષ્મીભાવે શીષ નમાવે,
 કર્મ પાસ દો ટાર—મુજરાં ॥૪॥
 સંવત ઓગણીસો ચોરાણુ, આતમ લક્ષ્મી દેવે આણુ,
 વલ્લભ હર્ષ અપાર—મુજરાં ॥૫॥

શ્રી આદિનાથ સ્તવન.

॥ રાહ-મીઠી નજરના તરસ્યા ॥

પ્રભુ આદિનાથ સુખ કરતા, દુઃખ હરતા ધ્યાવળે;
 સુતાં તથા ઉઠીને, પ્રભુને દિલમાં લાવળે—પ્રભુ
 પ્રભુ ગુણ ગણના છો ધ્યાતા, વળી સર્વ સુખના દાતા;
 નિલાવળે શરણાંગત જાણી, દોષ નહિ લેશો—પ્રભુ
 ચરણે તમારા રહેશું, કોઈને ન કાંઈ કહેશું;
 આતમ કમલ લલિત દાતા થઈ, શીવરમણી દેશો—પ્રભુ

જળ પૂજા

(૩ઠીને રઢીયાળીરે)

નહવણુની પૂજારે, નિર્મલ આતમારે, તીર્થોદ્ધકનાં જળ મેલાય;
મનોહર ગંધે તે લેળાય, — ॥ નહવણુ ॥

સુરગિરિ દેવારે, સેવા જિનતણીરે, કરતાં નહવણુ તે નિર્મલ થાય;
કનક રજત મણી કળશ ઢળાય, — ॥ નહવણુ ॥

સૂર વહુ નાચેરે, માચે વેગશું રે, ગાયન દેવ તે જિન ગુણ ગાય,
વૈશાલિક મૂખ દર્શન થાય, — ॥ નહવણુ ॥

ચિંહુ ગતિ માંહેરે, ચેતન રોલીયોરે, સૂરનર જે સુખીયા સંસાર;
નારક તિરિ દુઃખનો ભંડાર, — ॥ નહવણુ ॥

શે વશ સુખમાં રે, સ્વામિ ન સાંભળ્યારે, તેણે હું રઅળ્યો કાળ
અનંત;

મલિન રતન નવિ તેજ જગંત — ॥ નહવણુ ॥

પ્રભુ નહવરાવી રે મેલ નિવારશું રે, વેદની વિષ્ટે મણિ અલકંત;
શ્રી શુભવીર મળે એકાંત — ॥ નહવણુ ॥૬॥

(રાગ—માલકોપ)

નહવણુ કરો જિનચંદ, આનંદભર—નહવણુ
 કંચન રતન કળશ જળ ભરકે, મહકે બાસ સુગંધ. આનંદભર
 સુરગિરિ ઉપર સુરપતિ સઘળે, પૂજે ત્રિભુવન ઈંદ્ર. આનંદભર
 શ્રાવક તિમ જિન નહવણુ કરીને, કાંટે કરીમલ ફંદ. આનંદભર
 આતમ નિર્મળ સખ અધ ટાળી, અરિહંતરૂપ અમંદ. આ

(ચાલ—સખમેં જ્ઞાનવંત વડવીર)

શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન, પ્રભુ હૈ સર્વ ગુણોકી ખાણ.
 શ્રી શ્રી

એક દિન ક્રિડા કર પ્રભુ પૈઠે, અપને મહલમેં સુખસે ઝૈઠે,
 કરતે નગર તની પૈછાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન
 દેખે લોક નગરકે જાતે, પૂજેપગરણુ આનંદ થાતે,
 લેકરકે સંગમેં ખાનપાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન
 પૂછા પ્રભુને ઉત્તર મલીયા, તાપસ વંદનકે સખ ચલીયા,
 ઉઠી લોક સવેરે જાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન
 યોગી કમઠ તપસ્યા કરતા, અગ્નિ પંચકી સેવા કરતા,
 મનમેં તપસીકે અતિ માન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન
 પાસકુમર દેખનકે જાવે, તપસી પાસ પ્રભુ ચલ આવે,
 દેખે તખ જિન અવધિજ્ઞાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન
 કહે પ્રભુ સુન તાપસ સુખકારણુ, તેરા જાપ યોગ નહિં તારણુ,
 અગ્નિ ખીચ જલે અજ્ઞાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન

કહે સુન રાજકુમર તુમ જાનો, અર્ધગણિલાના યોગ ન માનો,
 યોગીકા હૈ દૂર મકાન—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન૦
 તુજકો કિસને યોગ ધરાયા, કેવળ કંટ શરીર બતાયા,
 કિના નહીં ધર્મ ઓળખાણુ—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન૦
 આતમ આનંદ લક્ષ્મીદાતા, ધર્મતણા પ્રભુ પારસ જ્ઞાતા,
 વહ્નિલ શ્રી શુભવીર વખાણુ—શ્રી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન૦

॥ નંદવણુ પૂજા ॥

મેરૂ શિખર નંદવણાવે હો સુરપતિ—મેરૂ૦
 જન્મ કાળ જિનવરણકો જાણી, પંચ રૂપ કરી ભાવે હો
 સુરપતિ—મેરૂ૦
 રત્ન પ્રમુખ અડજાતિના કળશા, ઔષધી ચુરણ મિલાવે
 હો સુરપતિ—મેરૂ૦
 ખીર સમુદ્ર તીર્થોદક આણી, સ્નાન કરી ગુણ ગાવે હો
 સુરપતિ—મેરૂ૦
 ઓણી પરે જિન પ્રતિમાકો નંદવણુ કરી, બોધિ બીજ માનું વાવે હો
 સુરપતિ—મેરૂ૦
 અનુકંમે ગુણ રત્નાકર ફરસી, જિન ઉત્તમ પદ પાવે
 હો સુરપતિ—મેરૂ૦

જળ પૂજા

(ચાલ—તન મન ધન વિન ફનડસ લેગી)

તન મન ધન સુખ સંપત કરની, પ્રભુ પૂજા હૈ ખરી;
 અહો દુઃખહારી સુખકારી, પ્રભુકી પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 ધન ધન જગવો નરનાર કરે, પ્રભુ પૂજા જો ખરી;
 લવલવ સુખ સંપત ફળ પાવે, પ્રભુ પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 હિત સુખ અરૂ જોગ કહે, ફળ મુગતિ પૂજાસે ખરી;
 લવ લવમેં સાથ ચલે ફળ પૂજા, પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 ચઉસઠ ઈંદર સુરગિરિ, મિલ કરતે પૂજા હૈ ખરી;
 ક્ષીરોદક ગંગા પાણી નિર્મળ, પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 અઠ જાતિ કલશે ભરકે પ્રભુકી, પૂજા હૈ ખરી;
 અભિષેક અઢાઈસો કરતે, પ્રભુકી પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 આરતી મંગળ દીવા ચંદનસે, પૂજા હૈ ખરી;
 કુલે પૂજે વાજાંતર વાજે, પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 અઠ મંગળ આદિ ઓચ્છવ કરતે, પૂજા હૈ ખરી;
 જા માતા પાસે પ્રભુકો ધરતે પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 કુંડલ યુગ વસ્ત્ર દડોગેડી, પ્રભુ પૂજા હૈ ખરી;
 દ્વાત્રિંશત કોટીરત્ન વરસિયા, પૂજા હૈ ખરી—તન૦
 પ્રભુ માતાસે ધરે ખેદ, પ્રભુકી પૂજા હૈ ખરી;
 તસ મસ્તક થાશે છેદ, પ્રભુકી પૂજા હૈ ખરી—તન૦

અંગુષ્ઠામૃત નંદીશ્વર ઓચ્છવ, પૂજા હૈ ખરી;
કરે રાજ વધાઈ ઓચ્છવ દસ દિન, પૂજા હૈ ખરી—તન૦
પ્રભુ પારસ નામ અનુપમ, વલ્લભ પૂજા હૈ ખરી;
આતમ શિવસાધન વીર કહે, પ્રભુ પૂજા હૈ ખરી—તન૦

જળ પૂજા.

(પકાડી ચાલ—મહારાજ કવડીયા ખોલ)

મિલ દેવ દેવી પરિવાર, જિન જન્મ ઓચ્છવ કરે.
શક સુધોષા ઘંટા બળવે, દેવ દેવી સખ મિલકર આવે;
પાલક સુર વિમાન બનાવે, પાલક નામ પ્રચાર—જિન૦
પાર્શ્વ પ્રભુ મુખ કમલકો ભેવા, ભવભવકે નિજ પાતક ખોવા;
સુર નિજનિજ ગણ પાવન હોવા, મુખ ખોલે જયકાર—જિન૦
સિંહાસન બેઠા હરિ બલીયા, દેવ દેવી ગણ શું પરિવરિઆ;
નારી મિત્ર પ્રેર્યા કેઈ ચલીયા, કેઈ નિજ ભાવ વિચાર—જિન૦
કેઈ હુકમ કેઈ ભક્તિભાવે, મુખ્ય ધરમ નિજ મનમેં મનાવે;
કેઈક કૌતુક ભેવા આવે, ફલ ભાવેં અનુસાર—જિન૦
હયકાસર હરિનાગ નિવાસા, ગરૂડછાગ ચિત્રા પરવાસા;
વાહન નેક વિમાન આકાસા, સંકીરણ ઉપચાર—જિન૦
કોઈ ખોલે વહાં ખોલ કરારા, સાંકડા ભાઈ એ પર્વ દહારા;
ધમ વરજે કેઈ જ્ઞાન વિચારા, આનંદ મંગલાચાર—જિન૦
આયે બનારસ સર્વ આનંદે, જિનવર જનનીકો હરિવંદે;
આતમ ચિદધન શિવસુખ કંદે, વલ્લભ વીર આધાર—જિન૦

આપ સ્વભાવની સજ્જાથ.

આપ સ્વભાવમાં રે, અવધૂ સદા મગનમેં રહેના;
જગત જીવ હે કરમાધીના,

અચરીજ કંછુઅ ન લીના. આપ૦ ૧

તુમ નહિ કેરા કોઈ નહિ તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખ અનેરા. આપ૦ ૨

વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, અખ હે ઇનકો વિલાસી;
વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી, તખ તુમ શિવકા વાસી. આપ૦ ૩

રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઈસા. આપ૦ ૪

પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા;
તે કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા. આપ૦ ૫

કબહીક કાજી કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપબ્રાજી;
કબહીક જગમાં કીરતિ ગાજી, સખ પુદ્ગલકી બાજી. આપ૦ ૬

શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;
કર્મ કલંકને દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવનારી. આપ૦ ૭

શ્રી શાલિલદ્રજની સજ્જાય.

(રહો રહો રે રસભર દો ધડીયાં-એ દેશી.)

ઝોલો ઝોલો રે શાલિલદ્ર દો વરીયાં,

દો વરીયાં દોય ચાર વરીયાં. ઝોલો ૧

માય તુમારી ખરીય પોકારે,

વહુચર સખ આગે ખરીયાં. ઝોલો ૨

પોઢયો પુત્ર શિલાપટ પેખી,

આંખે આંસુ ઝલહળીયાં. ઝોલો ૩

ફૂલની શય્યા જેહને ખુંચતી,

તેણે સંથારો સિલ્લા કરીયાં. ઝોલો ૪

પૂરવલવ માડી આહીરણી,

આહાર કરી અણસણ કરીયાં. ઝોલો ૫

આજ પીછે ડુંગર ચરવેકી,

સુંસ કરે હું ઈણ વરીયાં. ઝોલો ૬

સનમુખ ઝોલ જોયો નહિ માકું,

ધ્યાન નિરંજન મન ધરીયાં. ઝોલો ૭

કાજ સરે ઉદયરત્ન ઉનહી કે,

જિણે પલકમેં શિવ વરીયાં. ઝોલો ૮

સંસારના ખોટા સગપણની સજા.

(ચેત તો ચેતાવું તને રે, પામર પ્રાણી-એ દેશી.)

સગું તારું કોણ સાચું રે, સંસારીયામાં-સગું
પાપનો તો નાખ્યો પાયો, ધરમમાં તું નહિ ધાયો;
હાલો થઈને તું દગાયો રે. સંસાર ૧

ફૂડું ફૂડું હેત કીધું, તેને સાચુ માની લીધું;
અંત કાલે દુઃખ દીધું રે. સંસાર ૨

વિસવાસે બહાલા કીધા, પીયાલા ઝેરના પીધા:
પ્રભુને વિસારી દીધા રે. સંસાર ૩

મનગમતામાં મહાદયો, ચોરને મારગ ચાલ્યો;
પાપીઓનો સંગ ગાલ્યો રે. સંસાર ૪

ઘરને ધંધે ઘેરી લીધો, કામિનીયે વશ કીધો;
ઋષભદાસ કહે દગો દીધો રે. સંસાર ૫

વૈરાગ્ય વિષયક પદ.

કહાં કરું મંદિર કહાં કરું દમરા ?
ન જાનું કહાં ઉડ જૈઠેગા ભમરા;
જોરી જોરી ગએ છોરી હુમાલા,
ઉડ ગએ પંખી પડ રહ્યા માલા. કહાં ૧

પવનકી ગઠરી મેં કૈસે ઠરાઉ ?

ઘર ન બસત આય ખૈઠે બટાઉ;

અગ્નિ બુઝાની કાહેકી ઝારા ?

દીપ છીપે તબ કૈસે ઉજારા ? કહાં ૨

ચિત્રકે તરૂવર કબહુ ન મોરે,

માટીકા ઘોરા કેતેક દોરે;

ધુંએકી ડેરી તૂરકા થંભા,

ઉહાં ખેલે હંસા દેખો અચંભા. કહાં ૩

ફિર ફિર આવત બાત ઉસાસા,

લાંપરે તારેકા કૈસા વિશ્વાસા;

યા દુનિયાકી જૂઠી હૈ યારી,

જૈસી બનાઈ બાજીગર બારી. કહાં ૪

પરમાતમ અવિચલ અવિનાસી,

સોહે શુદ્ધ પરમપદવાસી;

વિનય કહે વે સાહિબ મેરા,

ફિર ન કરું આ દુનિયામેં ફેરા. કહાં ૫

હિત શિક્ષા પદ

(ગઝલ)

કરમ તારી કળા ન્યારી, હજારો નાચ નચાવે છે;

ચઢે જે ચક્કરે ટારા, સદા તેને ભભાવે છે. કરમ ૧

હોય જે કાલ ભીખારી, આજ ધનવાન તે ભારી;
 અરે ધનવાનને પળમાં, ભુંડી ભીક્ષા મંગાવે છે. કં ૨
 હજારો મોઝ જે કરતા, મહારાજ જે કહેવાતા;
 તબવી રાજ્ય તું તેને, ધુરા બાવા બનાવે છે. કં ૩
 બનાવે યોગીને ભોગી, કરે બળવાનને રોગી;
 ઉંચાને નીચની પાસે, ગુલામી તું કરાવે છે. કં ૪
 ઘડીમાં તું હસાવે છે, ઘડીમાં તું રડાવે છે;
 કહે શંકર તું કંદામાં, સકળ જગને ફસાવે છે. કં ૫

શ્રી વૈરાગ્ય પદં

(ગજલ યા ક્વાલી)

જગતના ખેલ છે ખોટા, કદી ના થાય મન મોટા,—જ૦
 સદા છે દુઃખ માયામાં, સદા સુખ ધ્યાન છાયામાં;
 પ્રભુનું નામ સુખ આપે, પ્રભુનું નામ દુઃખ કાપે—”
 પ્રભુભક્તિ ન જો થાશે, તદા દિન દિન દુઃખ થાશે;
 જીલલડી ગા જીનેશ્વરને, હૃદય તું દેવને ધરને—”
 મૂઆ જે મોઝમાં માતા, તર્યા જે દેવને ગાતા;
 જગતમાં જન્મ ધાર્યો તેં, ભજન વિષુ જન્મ હાર્યો તેં—”
 છેવટની આંખ મિંચાશે, તદા તું ખૂબ પસ્તાશે;
 હજી છે હાથમાં બાજી, કરી લે આત્મને રાજી—”

ગાડી ઘોડા ગમ્મત ગાડી, સુંદર સજ્યા અને લાડી,
 મળેલા લોગ તે જાશે, પાછળથી કોઈ તે ખાશે—”
 ગણી તું ફેાક ફુનિયાને, પ્રભુ લવ્ય ગુણ ગાને;
 બુદ્ધિ સંતનો સંગી, ગ્રહે તે સુખ ગુણ રંગી—”

(શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી કૃત.)

શ્રી વૈરાગ્ય પદ

(રાગ-પિલુ મિશ્ર ત્રિતાલ રાહ સુખડા ક્યા દખે દરપનમે)

ખોયા માનવ લવ ખટપટમેં, (ર)

ઘડીભર સમયા નહીં, પ્રભુ ઘટમેં.—ખોયા૦

નાહક વખત ગમાયા નિર્લજ, લોકોંકી લટપટમાં;

ગુનહીન સારી ઉંમર ગાળી, છળખળ કુડ કપટમેં.—ખોયા૦

કુટિલ જનોંકી સંગત કીની, ન ગયા સંત નિકટમેં;

કુછલી ધરમ કરમ નહીં કીના, વહકર વ્યસન વિકટમેં. ખો૦

માનિકસિંહ કહે અળ મુરખ, ચેતીલે ચટપટમેં;

નિજ હિત કરલે જળ તક નાહીં, ઝડપે કાળ અપટમેં. ખો૦

(શ્રી વિજય માણિક્યસિંહસૂરિ)

૯૫

શ્રી વૈરાગ્ય પદ

(રાગ-ભૈરવી-ત્રિતાલ-રાહ-નાવ કિનારે લગાવ.)

ધુંમત કયોં મદમેં ભમરા—ધુંમત.

બહોત કર માનવ ભવ પાયો. સોચ જરા ઘટમેં—ભ૦

—: અંતરા :—

રાવણુ સરિખો લાંકપતિ પણુ, લોટ ગયો રનમેં—ભ૦

કાળકી નૌબત શિરપર બાજે. ચલ જાના પલમેં—ભ૦

સુકૃત કરના કરલે ખ્યારે, રહે મનકી મનમેં—ભ૦

લક્ષ્મી માયા સ્નેહી સખ જુઠો, પાપ પુન્ય સંગમેં—ભ૦

(લક્ષ્મીચંદ મોહનલાલ)

॥ શ્રી વૈરાગ્ય પદ ॥

(રાગ-રામકલી ત્રિતાલ-રાહ-હરિ હરિ જપના)

પ્રભુ પ્રભુ પ્રભુ મન ઝપના

જંબ લગ પ્રાણુ રહે ઘટ ભીતર,

તખ લગ ચહ જગ અપના—પ્રભુ૦

અંતરા

માતપિતા પ્રિયા સુખ સૌંપદ,

જુઠ હે જગ કલપના,

ક્રોધ માન માયા મેં ફસેં કયોં,

આખિર ચહ જગ સપના—પ્રભુ૦

૯૬

પદ

(રાગ—ધનાશ્રી યા મદહાર)

ચેતન જ્ઞાનકી દષ્ટિ નિહાલો, ચેતન૦ (ટંક)
મોહ દષ્ટિ દેખે સો ખાઉરો, હોત મહામત વાલો. ચે૦ ૧
મોહ દષ્ટિ અતિ ચપલ કરતુ હૈ, લવ વન વાનર ચાલો
યોગ વિયોગ દાવાનલ લાગત, પાવંત નહિ વિચાલો. ચે૦ ૨
મોહ દષ્ટિ કાચર નર ડરપે, કરે અકારન ટાલો,
રન મેદાન લરે નહીં અરિસું, શૂર લરે જિઉં પાલો. ચે૦ ૩
મોહ દષ્ટિ જન જનકે પરવશ, દીન અનાથ દુખાલો,
માગે ભીખ ફિર ઘરિ ઘરિસું, કહ મુઝકું કોઉ પાલો. ચે૦ ૪
મોહ દષ્ટિ મદ મદિરા માતી, તાકો હોત ઉછાલો,
પર અવગુણ રાચે સો અહર્નિશ, કાગ અશુચિ ન્યૌં કાલો. ચે૦ ૫
જ્ઞાન દ્રષ્ટિમાં દોષ ન એ તે, કરો જ્ઞાન અભુચાલો,
ચિદાનંદ ધન સુજસ વચન રસ, સજ્જન હૃદય પખાલો. ચે૦ ૬

પદ

॥ રાગ—આશાવરી ॥

અવધૂ સો જોગી ગુરૂ મેરા, ઈન પદકા કરેરે નિવેડા.
—અવધૂ૦

તરૂવર એક મૂલ ગિન છાયા, ગિન કૂલે ફલ લાગા;
આશા પત્ર નહી કછુ ઉનકૂં, અમૃત ગગને લાગા,—,,

તરૂંવર એક પંછી દોઉ બેઠે, એક ગુરૂ એક ચેલા;
 ચેલેને જુગ ચુણ ચુણ ખાયા, ગુરૂ નિરંતર ખેલા,—,
 ગગન મંડલકે અધખિચ ફૂવા, ઉઢાંહિ અમીકા વાસા,
 સગુરા હોવે સો ભરભર પીવે, નગુરા જાવે ખ્યાસા—,
 ગગન મંડલમેં ગઢિઆં બિહાની, ધરતી દૂધ જમાયા;
 માખન થા સો વિરલા પાયા, છાસેં જગત ભરમાયા,—,
 થડ બિનું પત્ર પત્ર બિનું તુંબા, બિન જીભ્યા ગુણ ગાયા,
 ગાવન વાલેકા રૂપ ન રેખા, સુગુરૂ સોહી બતાયા—”
 આતમ અનુભવ બિન નહી જાને, અંતર જ્યોતિ જગાવે;
 ઘટ અંતર પરખે સોહી મૂરતી, આનંદધન પદ પાવે,—,

॥ રાગ-આશાવરી ॥

અવધૂ એસો જ્ઞાન વિચારી, વામેં કોણ પુરૂષ કોણ નારી-અઠ
 બમ્મનકે ઘર નહાતી ઘોતી, બેગીકે ઘર ચેલી;
 કલમા પઠપઠ લઈરે તુરકડી તો, આપહી આપ અકેલી-અઠ
 સસરો હમારો બાલો ભોલો, સાસુ બાલ કુંવારી;
 પીયુજી હમારો ખોઢે પારણીએ તો, મેં હું કુલાવનહારી—,
 નહીં હું પરણી નહીં હું કુંવારી, પુત્ર જણાવનહારી;
 કાલી દાઢીકો મેં કોઈ નહીં છોડ્યો તો, હજીએ હું
 બાલકુંવારી,—,

અઢી દ્વીપમે ખાટ ખટૂલી, ગગન ઓશીકું તલાઇ;
 ઘરતીકો છેડો આલકી પીછોડી, તોય ન સોડ ભરાઇ—,
 ગગન મંડલમે ગાય વીઆણી, વસુધા દૂધ જમાઇ;
 સઉરે સુનો ભાઇ વલોણું વલોવે તો, તત્ત્વ અમૃત કોઈ
 પાઇ,—,
 નહીં જાઉં સાસરીયેને, નહીં જાઉં પીયરીયે, પીયુષકી સેજ
 બિછાઇ;
 આનંદધન કહે સુનો ભાઇ સાધુ તો, જ્યોતસે જ્યોત
 મિલાઇ—”

હૃદય પ્રાર્થના.

વામાનંદન જગદાનંદન, સેવકજન-આસા-વિસરામ;
 નેક નજર કરી મોહિપર નીરખો,
 તુમ હો કરના રસ કે ધામ. વામા૦ ૧
 ઇતની ભૂમિ પ્રભુ તુમહિ આન્યો,
 પરિ પરિ બહુત બઢાઇ મામ;
 અથ દો આર ગુનઠાન બઢાવત,
 લાગત હે કહા તુમકું દામ. વામા૦ ૨
 અહુનિશિ ધ્યાન ધરું હું તેરો, સુખથી ન વિસારું તુમ નામ;
 શ્રી નયવિજય વિબુધવર સેવક,
 કહે તુમ મેરે આતમરામ, વામા૦ ૩

શ્રી પ્રભુને પોંખવાનું ગીત.

॥ ભરત નૃપ ભાવશું એ—એ દેશી. ॥

શ્રી જિનરાજને પોંખવાએ, આવે આવે સૈયરનો સાથ
 જિણુંદળને પોંખવાએ
 ગાવે ગાવે સોહાગણુ નાર, જિણુંદળને પુંખવાએ—આંકણી
 દેવજ પૂજન અલિષેકમાંએ, કરે સામૈયામાં સાર—જિં
 પ્રભુજીને પધરાવતાં એ, વલી વરઘોડા મોભર—,,
 ઈંડી પીંડી ધૂસરને મૂશલએ, રવૈયો ને સંપુટ કરાય—,,
 મંગલ દ્રવ્ય કરે પુંખણાએ, સંધને મંગલ થાય—,,
 પૂર્વે ઈંદ્રાણીએ પુંખીયાએ, વિધિ વિનય એક તાર—,,
 હેતુ ગુરૂગમ ધારીએ એ, ટાળવા કર્મ સંભાર—,,
 કુંકુમ અક્ષત વધાવતીએ, મોતીયોનો મોડ ધરાય—,,
 સુંદરી શીર ધરી ઘાટડીએ, લળી લળી પ્રણમે પાય—,,
 કરણીએ ભરણી પુન્યનીએ, મળી મળી વનિતા વૃંદ—,,
 કરશે તરશે અનુક્રમે એ, એમ કહે ખીમચંદ—,,

(ખીમચંદ પીતામ્બરદાસ)

ગરબો

(રાગ-ટહુકે ગોકુળની ગાવાલણ)

ગુણની ગુંથીરે કુલ માળા, વીણી જન લક્ષિતના કુલ;
 મૂરતિ અમિય ભરી રે લોલ.
 કરતી જિન દર્શન ઉજમાળા, સમજી જીવન કેરાં મૂલ-મુઠ
 નિરખી મુખડુ વીર પ્રભુનું, પ્રગટયો આનંદ અપાર-મુઠ
 ભાવ લક્ષિતથી પૂજન જિનનું, કરતાં હો ભવપાર-મુઠ
 મોહ માન માયાના ત્યાગી, જિન ઉત્તમ પદ સેવ-મુઠ
 નિરંજન અવિકાર વિરાગી, દિન દયાળ છે દેવ-મુઠ
 તુમ શરણ પામે જે ભવિયાં, જાગે આતમ જ્યોત-મુઠ
 ખાંદ્ય ગ્રહો જો આપ પ્રભુ તો, ચંદ્ર આતમ ઉદ્યોત-મુઠ

ગરબો

॥ રાગ-આંખા ડાલેરે ઝીલોરે ઝીલો ॥

પ્રભુને દ્વારે ચલોરે ચલો
 ચલોરે ચલો હા-હા-હા-હા-ચલોરે
 જિનવર દ્વારે ચલોરે ચલો
 અણ મોલીરે પ્રભુની સહુ લક્ષિતકરો-ચલોરે
 સહુ સાહેલીયો પ્રભુ દરશન સંચરો-ચલોરે
 ચમક ચમક મુખડુ થાય, મુખડાની જ્યોતિઅપાર

દેખી થાય હુર્ષ અપાર-ચલોરે
 સખી લઈ થાલી જિનજીવું પુજનકરે
 કહે યશોભદ્ર શિવ મુક્તિ વરો-ચલોરે

॥ ગરબો ॥

(રાગ : જનેતાએ દીકરીને સોંઢાણી સાસરે.)

સમતાએ મીઠડી છે, શીખડી શ્રી વીરની
 ચંડકૌશિને વીરે દીધી શિખામણ
 ભૂલો નહિ આતમાનો સાજરે, ભુજંગજી
 દોહિલો છે સમતાનો વાસરે, શીખડી શ્રી વીરની-સ૦

—: અંતરા :—

વેણું સહુનાં અહે, સહવા તું શીખજે, (૨)
 સહવામાં આત્મનો ઉઘોતરે, ભુજંગજી
 કરજે દ્રષ્ટિનું ઝેર નાશરે-શીખડી શ્રી વીરની-સ૦

ચંડકૌશિક ભુજયો, અમૃત વેણથી, (૨)
 ખીલ મુખ ધરી થયો શાંત રે, ભુજંગજી
 સમતામાં રાખ્યો છે, ઉલ્લાસરે, શીખડી શ્રી વીરની-સ૦

ગોપ વધુ કરે, ઢહી દૂધ છાંટણાં (૨)
સહ્યું કીડીયોનું ઘણું દુઃખરે, ભુજંગજી,
લીધો આઠમ દેવ વાસરે, શીખડી શ્રી વીરની-સં

તારક શાસન નાયક શ્રી વીરનો, (૨)

જન્મ દિવસ ઉજમાલરે, ભુજંગજી

ઉજવંતાં ફલે લખિધ આશરે, શીખડી શ્રી વીરની-સં

ગરબો.

(રાહ-શોખીનો મુંબાઈના ચાલો ચોપાટીપર જઈએ)

ભાવિકો શાસનના ચાલો, ઉપાશ્રયમાં જઈએ,
કર્મોની કથનીને સુણવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ;
પૂજ્ય ગુરુદેવોને વંદો, ધર્મ મર્મ સમજાવે ઉડો,
સામાયિકનું વ્રત લેવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
દિન આખામાં જે જે કીધું, પાપ વ્યાપારે દીધું લીધું,
પ્રતિક્રમણ પ્રાયશ્ચિત કરવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
સર્વ વિરતિ સાધુઓના, અનુકરણ એ ઉચ્ચ જીવનનાં,
પર્વ તિથીએ પોસહ કરવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
વીર શાસન શાને સ્થાપ્યું, લબ્ય જીવોનું ભવ દુઃખ કાપ્યું,
આત્માનું ઉચ્ચ જ્ઞાન લેવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
વસ્તુપાલને તેજપાલનાં, કીર્તિવંત આદિ વીરોનાં,
વીર વિક્રમનું જીવન સુણવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો

જીવ હિંસાને દયા ધર્મનાં, માર્મિક તત્વો પૂર્વ જન્મનાં,
માનવતાના મુલ્ય સમજવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
પર ઉપકારી ગુરૂ દેવોની, ક્ષમાવંત મુનિરાજોની,
અમૃતમય વાણી સાંભળવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ. ભાવિકો
જ્ઞાન ક્રિયા જો સાથે જાગે, આત્મા ભવસાગરથી તાગે,
ચંદુ જીવન પાર સમજવા, ઉપાશ્રયમાં જઈએ.
—ભાવિકો શાસનના ચાલો

અરબો.

(રાગ-રસના મંદિરીએ આહી)

વીરના (પ્રભુનાં) મંદિરીએ આવો, ઉલટ અંગ લાવો
છે મુરતિ અમીયભરી.
સહુ સાહેલી સાથ આવો, ભુલીને ભેદ લાવો, છે મુરતિ

(અંતરો)

ન્વહણ કરો પ્રભુ અંગે ઉદ્ધાસથી,
કેસર ચંદન પુષ્પ આદિ સુવાસથી;
ધુપ ઉવેખો દીપ પ્રગટો ચોપાસથી,
હારે અંગ પૂજા રચાવો, કર્મો ખપાવો. છે મૂરતિ
અક્ષત તે શુદ્ધ તાંદુલ લઈને,
નૈવેદ્ય તે શુદ્ધ સાકર સમજીને;
સોપારી આદિ કૃણઉત્તમ ગ્રહીને,
હારે અગ્ર (દ્રવ્ય) પૂજા રચાવો, અંતર શુદ્ધ લાવો. ॥

બાહ્ય અભ્યંતર પ્રભુ ગુણ ગાતાં,
 આત્મ સ્વરૂપના લેદો સમજતાં;
 પ્રભુ પ્રિતલડીએ દીલડાને દોરતાં,
 હારે ભાવ પૂજા રચાવો, ચંદુ પુણ્ય પાવો. ,,

મનહર છંદ

માત પિતા જોન ભાઈ, પુત્રની જુઠી સગાઈ;
 પ્રિયા દુઃખદાઈ સાચી, ધર્મની સગાઈ છે. ૥૧૥
 સંસારે ન સાર કાંઈ, જર જોડની લડાઈ;
 સ્વાર્થની સગાઈ ભાઈ, વિશ્વમાં ફેલાઈ છે. ૥૨૥
 મોહ રાગની લવાઈ, જુવો ઠામ ઠામ ભાઈ;
 જુઠી કમાઈ કરો તો, અન્તે દુઃખદાઈ છે. ૥૩૥
 સાથે નહીં આવે કાંઈ, કરી લે ભલાઈ ભાઈ;
 કુલચંદ ધર્મ લક્ષિત, લલી સુખદાઈ છે. ૥૪૥

(કુલચંદ ખીમચંદ શાહ).

“ નાથ મુજ નાવડી ”

(પ્રભાતિયું)

તાર ને તાર હો, પાપ ભારે ભરી !
 નાથ મુજ નાવડી ! તાર ને તાર હો ! ૧
 કામ ને ક્રોધના, લોભ માયા તણા !
 પ્રાપ ભારે ભયા નાવડીએ !! તારને ! ૨

રાગ ને દ્રેષના કલહ કંકાસના !

પાપ પહાણા ભરી નાવડીએ ! ! તારને ! ૩

ધન અને ધાન્યના, ભોગ વિલાસના !

પાપ પરિગ્રહે ભરી નાવડીએ ! ! તારને ! ૪

શરણ અરિહંતનું, સિદ્ધ ભગવંતનું !

“વૈરાટી” શરણ નાવડીએ ! તારને ! ૫

(રાગ—પહિલે બે મોહજ્જત સે ઇન્કાર ક્રિયા હોતા)

દિલ મેં બે જિનવર કા સિમરણ ક્રિયા હોતા ।

તો હમકો ન દુનિયા કા દુઃખ સહના હોતા ॥૧॥

અથ જિનવર કે સિવા કોઈ દિલ મેં નહીં બસતા ।

વો જાન કે જીવન હૈ શરણ હી લિયા હોતા ॥૨॥

માલૂમ અગર બે હોતા, વે દેવ કે હૈ દેવા ।

દિલ સે લગાઈ દેતા, તજતા કશી ન સેવા ॥૩॥

તૂં હૈ મેરા હી મેરા, એસા હી બચન દેના ।

આતમ-કમલ મેં જિનજી, હમેશ મેરે રહના ॥૪॥

ઇતના બે દે દો હમકો, ઉપકાર તેરા બહના ।

લખિંધસૂરિ હી તેરા, આધાર દિલ મેં લેના ॥૫॥

॥ બધાઈ ॥

॥ કહે તે રાખ્યાં ॥

જિનરાજની બધાઈખાજે રે, દીનાનાથની બધાઈ ખાજે છે.
શરણાઈ સૂર નોંખત ખાજે, ઔર ઘનનન બચું ગાજેરે—દી૦
ધંદ્રાણી મિલ મંજળ ગાવે, મોતીયન ચોક પુરાવે રે—,,
સેવક પ્રભુજીસે અર્જ કરત હે, ચરણની સેવા ખ્યારી લાગે છે—,,

॥ મંગલોક—ઘર આવો ઢોલા—દીપચંદી ॥

ઉત્સવ રંગ વધામણા, પ્રભુ પાર્શ્વને નામે;
કલ્યાણિક ઉત્સવ કીચો, ચઢતે પરિણામે, —ઉત્સવ૦
શત વર્ષાયુ લવીને, અક્ષય સુખ સ્વામિ;
તુમ પદ સેવા લક્ષિતમાં, નવિ રાખુ આમી, —,,
સાચી લક્ષિત સાહિબા, રીઝો એક વેળા;
શ્રી શુભચીર હુએ સદા, મન વાંછિત મેળા —,,૩

॥ શ્રી શાન્તિજિન આરતિ ॥

જય જય આરતિ શાંતિ તુમારી,
તોરા ચરણ કમલકી મેં જાઉં બલિહારી—॥જયગા॥
વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા,
શાંતિનાથ સુખ પુનમચંદા—॥જયગા॥
ચાલીશ ધનુષ સોવન મય કાયા,
મૃગ લંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા—॥જયગા॥

ચક્રવર્તિ પ્રભુ પાંચમા સોહે,
 સોળમા જિનવર જગ સહુ મોહે—॥જય॥
 મંગળ આરતિ લોરહિ કીજે,
 જન્મ જન્મનો લાહો લીજે—॥જય॥
 કર નેડી સેવક ગુણ ગાવે,
 સો નરનારી અમરપદ પાવે—॥જય॥

॥ મંગળ દીવો ॥

આરો મંગળ ચાર, આજ ઘેર પ્રભુજી પધાર્યા—(૨)
 પહેલે મંગળ પ્રભુજીને પૂજું, ઘસી કેસર ઘનસાર—આજ
 બીજે મંગળ અગર ઉખેવું, કઠે ઠવું ફૂલહાર—આજ
 ત્રીજે મંગળ આરતિ ઉતાડું, ઘંટ બજવું રણકાર—આજ
 ચોથે મંગળ પ્રભુ ગુણ ગાઉ, નાચું થેઈ થેઈકાર—આજ
 રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન, ચરણ કમળ બલિહાર—આજ

ૐ શાન્તિ

ટ્વીન

રેકૉર્ડ

જૈન કોમના અન્નેડ સંગીતકાર પોતાની સંગીતકલા
દ્વારા જનતાના હૈયામાં અનોખું સ્થાન પ્રાપ્ત કરનાર:-

(સંગીત મહામહોદય પંડિત ઓંકારનાથજીના શિષ્ય)

મુંબઈ નિવાસી શાહ લક્ષ્મીચંદ મોહનલાલના

સુરીલા કંઠે ગવાએલ

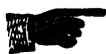
જૈન સ્તવનો.

રેકૉર્ડ નં. F. T. ૧૫૨૭૩ } મૂરતી જિનંદતારી,
(વિજયમાણિક્યસૂરિ કૃત).
મીઠી લાગે છે મને જિનની ઉપાસના

સ્તવન પાત્રું ૪૫. ૩૧. (વિજયમાણિક્યસૂરિ કૃત).

હીરાલાલ બી. ત્રીવેદીની કંપની, અમદાવાદ

અગર

દરેક ગ્રામોફોન રેકૉર્ડ ડીલર્સ પાસેથી
સરતી કિંમતે મળશે.

જે રાત દિવસો જાય કરતાં, ધર્મની આરાધના
 તેહિજ સક્ષા જાણુ ચેતન, રાખ ના તેમાં મણા,
 રત્નો કરોડો આપતાં પણ, ક્ષણ ગયેલો ના મળે
 ઉપદેશ એ પ્રભુ વીરનો, સંભાળજે તું પળે પળે.

*

*

*

*

ચરણે પ્રભુ શ્રી વીરના, પ્રણમી વિનયથી ઉચ્ચં
 મળજો ભવોભવ તાહરું, શાસન ત્રિપુટી નિર્મળું,
 આરાધના દુરે રહો પણ, રાગ શાસનનો મને
 ભવસિંધુ પાર પમાડશે, એહી જ નિશ્ચય મુજ મને.

પુણ્ય પ્રક્ષાલે શતગણ્, ચંદન લેપે હજાર;
લાખ ગણ્ છે પુષ્પમાં, સ્તવને પુન્ય અપાર.

પ્રાપ્તિસ્થાન:—

ભુરાભાઈ કુલચંદ શાહ,
શાહપુર-મંગળપારેખનો ખાંચો,
રેવાઢાસની પોળ, અમદાવાદ.

મૂચના—બુકપોષ્ટ દ્વારા મંગાવનાર ભાઈએ એક ચોપડી ઢીઢ
૦-૧-ૢ ની ટીકીટ મોકલવી.

મુદ્રક : શાહ હીરાલાલ દેવચંદ, શારદા મુદ્રણાલય, જુમામસીદ સામે,
પાનકોર નાકા- અમદાવાદ. તા. ૭-ૢ-૪૧.

